	Zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu ilości ciepła i paliwa wykorzystane do produkcji każdego produktu ustala się zgodnie z metodami określonymi w planie metodyki monitorowania zatwierdzonym zgodnie z art. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331. 4. Jeżeli raport dotyczący poziomu działalności przedłożony zgodnie z art. 3 wskazuje, że średnia krocząca z dwóch lat parametru wymienionego w art. 16 ust. 5, art. 19, 20, 21 lub 22 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, innego niż poziomy działalności, uległa zmianie o więcej niż 15 % w przypadku podinstalacji, w porównaniu z wartościami wykorzystanymi w celu określenia początkowego poziomu przydziału bezpłatnych uprawnień, przydział bezpłatnych uprawnień dla tej instalacji jest dostosowywany, począwszy od roku następującego po upływie dwóch lat wykorzystanych do określenia zmiany parametrów, pod warunkiem że dostosowanie rocznej wstępnej ilości uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie dla danej podinstalacji wynosi co najmniej 100 uprawnień do emisji, poprzez zwiększenie lub zmniejszenie przydziału bezpłatnych uprawnień dla odpowiedniej podinstalacji przy użyciu nowej dokładnej wartości parametru.		31 marca 2021 r. uznaje się za raport dotyczący poziomu działalności oraz sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami raporty oraz sprawozdania, o których mowa w ust. 1, które zostały mu złożone w terminie, o którym mowa w tym przepisie. **Art. 14.** 1. Raport i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), złożone do Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami lub ministra właściwego do spraw klimatu do dnia 31 marca 2021 r. uznaje się za raport i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 64 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1. 2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami raporty oraz sprawozdania, o których mowa w ust. 1, które zostały mu złożone w terminie, o którym mowa w tym przepisie.

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107).

Jedn. red. Rozp.	**Treść przepisu UE**	**Konieczność wdrożenia (T/N)**	**Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi dyrektywy oraz uwagi i wyjaśnienia**
Art. 3-art. 10, art. 13 i art. 17	Artykuł 3 Przegląd inwestycji 1. Do dnia 30 listopada każdego roku każde państwo członkowskie będące beneficjentem przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI) i komitetowi	**T**	Art. 1 pkt 21 oraz art. 22 i art. 23 21) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

	inwestycyjnemu przegląd inwestycji, w odniesieniu do których zamierza przedłożyć projekty inwestycji w ciągu dwóch kolejnych lat kalendarzowych, a także aktualne informacje na temat inwestycji objętych poprzednim przeglądem. 2. W przeglądzie, o którym mowa w ust. 1, państwo członkowskie będące beneficjentem udziela następujących informacji o każdej planowanej inwestycji: a) nazwa wnioskodawcy projektu lub instytucji zarządzającej programem; b) dokładna lokalizacja inwestycji lub zakres geograficzny programu; c) szacunkowy całkowity koszt inwestycji; d) dziedzina inwestycji i skrócony opis inwestycji; e) w stosownych przypadkach status wszelkiej oceny pomocy państwa dotyczącej inwestycji; f) szacowane finansowanie z funduszu modernizacyjnego oraz krótki opis planowanych projektów dotyczących finansowania. 3. Informacje zawarte w przeglądzie nie są wiążące dla państwa członkowskiego będącego beneficjentem przy przedkładaniu projektów inwestycji zgodnie z art. 4. Artykuł 4		„Rozdział 8a Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego Art. 50a. 1. W ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego przeznacza się środki uzyskane z funduszu modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE, zwanego dalej "Funduszem Modernizacyjnym", na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej, przez: 1) wspieranie inwestycji w wytwarzanie i wykorzystywanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych lub 2) wspieranie inwestycji w magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym rurociągów należących do systemów ciepłowniczych lub sieci przesyłu energii elektrycznej, oraz zwiększanie połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, lub 3) wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi w regionach uzależnionych od stałych paliw kopalnych, sprawiedliwych przemian mających na celu ułatwienie pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie

	Składanie projektów inwestycji 1. Państwa członkowskie będące beneficjentami mogą przedkładać projekty inwestycji EBI i komitetowi inwestycyjnemu w dowolnym momencie w danym roku kalendarzowym. Przedkładając projekty inwestycji, państwa członkowskie będące beneficjentami przekazują informacje określone w załączniku I. Państwo członkowskie będące beneficjentem wskazuje, czy projekt dotyczy inwestycji priorytetowej czy inwestycji niepriorytetowej. 2. Jeżeli inwestycja dotyczy programu, państwo członkowskie będące beneficjentem przedkłada projekt zgodnie z ust. 1 i określa kwotę, o którą wnioskuje jako o pierwszą wypłatę dla programu. Po podjęciu przez Komisję decyzji w sprawie pierwszej wypłaty na rzecz programu zgodnie z art. 8 ust. 1 wszelkie późniejsze wypłaty wymagają od państwa członkowskiego będącego beneficjentem odrębnego projektu określającego kwotę, która ma zostać wypłacona, i zawierającego, w stosownych przypadkach, zaktualizowane informacje na temat programu. 3. W przypadku gdy państwo członkowskie będące beneficjentem składa kilka projektów inwestycji, które mają być ocenione w tym samym		nowych i specjalistycznych umiejętności, wspieranie edukacji oraz inicjatyw zatrudnieniowych, a także nowych inicjatyw gospodarczych działających na zasadzie startup, lub 4) wspieranie inwestycji w efektywność energetyczną, w tym w sektorach transportu, budownictwa, rolnictwa i odpadów. 2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być również przeznaczane na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji innych niż wymienione w ust. 1, mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej. 3. Co najmniej 70% środków, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na realizację inwestycji, o których mowa w ust. 1. 4. Środków, o których mowa w ust. 1, nie przeznacza się na dofinansowanie inwestycji związanych z wytwarzaniem energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych. Art. 50b. Środki, o których mowa w art. 50a ust. 1, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu, zwany dalej „Rachunkiem Funduszu Modernizacyjnego”. Art. 50c. 1. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, są realizowane w ramach programów priorytetowych Narodowego Funduszu.

	cyklu wypłat, wskazuje w nim kolejność do celów oceny inwestycji priorytetowych oraz kolejność do celów oceny inwestycji niepriorytetowych. Jeżeli państwo członkowskie nie wskaże kolejności, EBI lub, w stosownych przypadkach, komitet inwestycyjny oceniają projekty według daty ich przedłożenia. 4. Projekt dotyczący niepriorytetowego projektu na małą skalę można złożyć jedynie w ramach programu. 5. Państwo członkowskie będące beneficjentem nie zwraca się o finansowanie z zasobów funduszu modernizacyjnego żadnych kosztów inwestycji, które są finansowane z innego instrumentu unijnego lub krajowego. Artykuł 5 Dostępne środki 1. Na cztery tygodnie przed posiedzeniem komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, EBI informuje państwo członkowskie będące beneficjentem, komitet inwestycyjny i Komisję o środkach dostępnych dla tego państwa członkowskiego na finansowanie inwestycji z funduszu modernizacyjnego („zestawienie dostępnych środków”).		2. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 100% kosztów realizacji inwestycji kwalifikujących się do dofinasowania, określonych w programie priorytetowym, o którym mowa w ust. 1. 3. Inwestycje o których mowa w art. 50a ust. 2, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 70% kosztów realizacji inwestycji kwalifikujących się do dofinasowania, określonych w programie priorytetowym, o którym mowa w ust. 1. Pozostałe koszty tych inwestycji nie mogą być finansowane ze środków publicznych. Art. 50d. 1. Organem doradczym ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie funkcjonowania Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego jest Rada Konsultacyjna Funduszu Modernizacyjnego. 2. Do zakresu działania Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego należy wyrażanie stanowiska do przedkładanych ministrowi właściwemu do spraw klimatu

	2. W zestawieniu dostępnych środków określa się następujące elementy: a) kwotę zapisaną na rachunku EBI, z wyłączeniem wszelkich kwot już wydatkowanych, ale jeszcze niewypłaconych państwu członkowskiemu zgodnie z art. 9, oraz z wyłączeniem wszelkich kosztów EBI określonych w porozumieniu, o którym mowa w art. 12 ust. 3; b) wszelkie kwoty wypłacone na rzecz wstrzymanych inwestycji, które zwiększają zasoby funduszu modernizacyjnego dostępne dla państwa członkowskiego będącego beneficjentem zgodnie z decyzją Komisji, o której mowa w art. 10 ust. 2. 3. Terminem końcowym zestawienia dostępnych środków jest ostatni dzień miesiąca kalendarzowego poprzedzającego datę przekazania informacji zgodnie z ust. 1. 4. Nie naruszając przepisów ust. 1–3, państwo członkowskie będące beneficjentem może zwrócić się do EBI o informacje na temat kwoty przeznaczonej dla tego państwa członkowskiego zapisanej na rachunku EBI w danym momencie. Artykuł 6 Potwierdzenie inwestycji priorytetowych		projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1. Rada Konsultacyjna wyraża stanowisko w formie uchwały. 3. W skład Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego wchodzi po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez: 1) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych; 2) ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa; 3) ministra właściwego do spraw energii; 4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych; 5) ministra właściwego do spraw gospodarki; 6) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej; 7) ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej; 8) ministra właściwego do spraw klimatu; 9) ministra właściwego do spraw pracy; 10) ministra właściwego do spraw rolnictwa; 11) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego; 12) ministra właściwego do spraw środowiska; 13) ministra właściwego do spraw transportu; 14) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej;

	1. Projekty inwestycji przedłożone przez państwa członkowskie będące beneficjentami jako inwestycje priorytetowe są oceniane przez EBI w pierwszym z przeprowadzanych dwa razy w danym roku kalendarzowym cykli wypłat, jeżeli zostały złożone co najmniej sześć tygodni przed pierwszym z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1. Jeżeli złożono je później niż sześć tygodni przed pierwszym z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, lecz przynajmniej sześć tygodni przed drugim z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu, są one oceniane w drugim z przeprowadzanych dwukrotnie w danym roku kalendarzowym cykli wypłat. Jeżeli złożono je później niż sześć tygodni przed drugim z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, ocenia się je w pierwszym z odbywających się dwa razy w roku cykli wypłat w kolejnym roku kalendarzowym. 2. EBI może zażądać od państwa członkowskiego będącego beneficjentem wszelkich informacji lub dokumentów, które uzna za niezbędne do oceny inwestycji, pod warunkiem że takie informacje lub dokumenty są wymagane na podstawie załącznika I. EBI zwraca się o informacje lub dokumenty bez		15) Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej. 4. W pracach Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego bierze udział, w charakterze obserwatora, bez prawa głosu, przedstawiciel Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego, zwanego dalej „Operatorem Funduszu”. 5. Minister, który kieruje więcej niż jednym działem administracji rządowej wymienionym w ust. 3, wyznacza do udziału w Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego jednego przedstawiciela. 6. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze zarządzenia, organizację i tryb działania Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego. 7. Wydatki związane z obsługą Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego są finansowane ze środków budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw klimatu. Art. 50e. 1. Krajowym systemem wdrażania Funduszu Modernizacyjnego zarządza Operator Funduszu.

	zbędnej zwłoki. Jeżeli państwo członkowskie będące beneficjentem przekazuje wymagane informacje lub dokumenty później niż sześć tygodni przed posiedzeniem komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, EBI może odroczyć ocenę projektu do następnego z odbywających się dwa razy w roku cykli wypłat. 3. Jeżeli EBI jest zdania, że projekt dotyczy inwestycji niepriorytetowej, EBI informuje o tym państwo członkowskie będące beneficjentem nie później niż cztery tygodnie od złożenia projektu i podaje powody swojej decyzji. W takim przypadku projekt ocenia się zgodnie z wymogami i terminami określonymi w art. 7. 4. Jeżeli projekt nie jest zgodny z art. 10d ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE lub z wymogami niniejszego rozporządzenia, EBI odsyła projekt państwu członkowskiemu będącemu beneficjentem nie później niż cztery tygodnie od przedłożenia projektu i podaje powody swojej decyzji. EBI niezwłocznie informuje o tym komitet inwestycyjny. 5. Ocena projektu obejmuje weryfikację kosztów proponowanej inwestycji, chyba że proporcjonalność kwoty otrzymanej pomocy została zweryfikowana przez Komisję w ramach odpowiedniego postępowania w sprawie pomocy państwa.		2. Wykonywanie zadań Operatora Funduszu powierza się Narodowemu Funduszowi. 3. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Radę Nadzorczą Narodowego Funduszu należy: 1) zatwierdzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1; 2) ustalanie kryteriów wyboru inwestycji dofinansowywanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego; 3) ustalanie zasad udzielania i umarzania pożyczek oraz trybu i zasad udzielania i rozliczania dotacji, przyznanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego. 4. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Zarząd Narodowego Funduszu należy: 1) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu wykazu, o którym mowa w art. 50p ust. 1; 2) sporządzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, oraz przedstawianie tych list w celu uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu;

	6. EBI dokonuje oceny projektu zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii. 7. EBI może zatwierdzić projekt jako inwestycję priorytetową, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki: a) państwo członkowskie będące beneficjentem wykazało, że inwestycja spełnia wymogi określone w art. 10d ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE i należy do co najmniej jednego obszaru wymienionego w art. 10d ust. 2 tej dyrektywy; b) państwo członkowskie będące beneficjentem ma wystarczające dostępne środki zgodnie z zestawieniem dostępnych środków, o którym mowa w art. 5 ust. 1, i po odliczeniu wszelkich kwot, które mają zostać wypłacone na rzecz inwestycji już zatwierdzonych zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu; c) państwo członkowskie będące beneficjentem przedstawiło dowody na to, że projekt inwestycji spełnia jeden z następujących warunków: — uzyskał zgodę na przyznanie pomocy państwa zgodnie z decyzją Komisji, — jest zwolniony z obowiązku zgłaszania pomocy państwa zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014 ,		3) opracowanie, przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu w celu uzgodnienia oraz przyjmowanie programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1; 4) zatwierdzanie regulaminów naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego; 5) przedstawianie Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i komitetowi inwestycyjnemu, o którym mowa w art.10d ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, zwanemu dalej "Komitetem Inwestycyjnym", programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1; 6) składanie do Europejskiego Banku Inwestycyjnego wniosków o wypłatę środków z Funduszu Modernizacyjnego na dofinansowanie realizacji inwestycji. 5. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Biuro Narodowego Funduszu należy konsultowanie i wdrażanie programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, a także prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej oraz monitorowanie w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego, w szczególności przez:

	— nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu; d) państwo członkowskie będące beneficjentem potwierdziło na piśmie, że inwestycja jest zgodna z wszelkimi innymi mającymi zastosowanie wymogami prawa unijnego i krajowego; e) zgodnie z informacjami przekazanymi przez państwo członkowskie będące beneficjentem na temat wkładów z innych instrumentów unijnych i krajowych kwoty wnioskowane z funduszu modernizacyjnego nie mają na celu pokrycia tych samych kosztów inwestycji, które są finansowane z innego instrumentu unijnego lub krajowego. 8. Jeżeli projekt dotyczy kolejnej wypłaty środków na program zatwierdzony przez EBI zgodnie z ust. 9 przed pierwszą wypłatą, ocena projektu przez EBI ogranicza się do weryfikacji dostępnych środków zgodnie z ust. 7 lit. b), pod warunkiem że nie nastąpiły żadne zmiany w programie. 9. EBI podejmuje decyzję o zatwierdzeniu projektu jako inwestycji priorytetowej najpóźniej dwa tygodnie przed posiedzeniem komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1. EBI niezwłocznie informuje zainteresowane państwo członkowskie będące beneficjentem oraz		1) opracowanie regulaminu naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz organizowanie naboru i oceny tych wniosków; 2) podejmowanie czynności prowadzących do zawarcia umów o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego; 3) nadzorowanie wdrażania i realizacji inwestycji, dokonywanie oceny uzyskanych przez nie efektów ekologicznych oraz sprawowanie kontroli nad wykorzystaniem środków Funduszu Modernizacyjnego przez podmioty, które zawarły umowę o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, zwane dalej „beneficjentami”; 4) opracowywanie i przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu projektu sprawozdania, o którym mowa w art. 50m ust. 1; 5) organizowanie pomocy technicznej dla podmiotów zainteresowanych uzyskaniem dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;

	Komisję o decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym. 10. Najpóźniej na tydzień przed posiedzeniem komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, EBI informuje komitet o projektach inwestycji każdego z państw członkowskich będących beneficjentami, zatwierdzonych jako inwestycje priorytetowe zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu oraz o kwocie, która ma zostać wypłacona na rzecz każdej inwestycji. Artykuł 7 Zalecenia dotyczące inwestycji niepriorytetowych 1. Projekty inwestycji przedłożone przez państwa członkowskie będące beneficjentami jako inwestycje niepriorytetowe są oceniane przez komitet inwestycyjny w pierwszym z przeprowadzanych dwa razy w danym roku kalendarzowym cykli wypłat, jeżeli zostały złożone co najmniej 10 tygodni przed pierwszym z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1. Jeżeli złożono je później niż 10 tygodni przed pierwszym z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, lecz przynajmniej 10 tygodni przed drugim z odbywających się dwa razy		6) prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej o Krajowym systemie wdrażania Funduszu Modernizacyjnego; 7) monitorowanie: a) osiągniętych efektów związanych z uniknięciem lub redukcją emisji gazów cieplarnianych w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego, b) wydatkowania przez beneficjentów środków uzyskanych z Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz postępów w realizacji inwestycji dofinansowanych z tych środków; 8) prowadzenie wykazu inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego; 9) przeprowadzanie konsultacji społecznych projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1; 10) występowanie do Europejskiego Banku Inwestycyjnego o udzielenie informacji na temat kwoty środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego zapisanej na rachunku Europejskiego Banku Inwestycyjnego na dofinansowanie realizacji inwestycji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 11) przekazywanie Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu informacji lub dokumentów, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001 z dnia

	w roku posiedzeń komitetu, są one oceniane w drugim z przeprowadzanych dwukrotnie w danym roku kalendarzowym cykli wypłat. Jeżeli złożono je później niż 10 tygodni przed drugim z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, ocenia się je w pierwszym z odbywających się dwa razy w roku cykli wypłat w kolejnym roku kalendarzowym. 2. Nie później niż dwa tygodnie przed posiedzeniem komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, EBI kończy techniczną i finansową analizę due diligence projektu, w tym ocenę oczekiwanych redukcji emisji. 3. EBI może zażądać od państwa członkowskiego będącego beneficjentem wszelkich informacji lub dokumentów, które uzna za niezbędne do przeprowadzenia technicznej i finansowej analizy due diligence, pod warunkiem że takie informacje lub dokumenty są wymagane na podstawie załącznika I. EBI zwraca się o informacje lub dokumenty bez zbędnej zwłoki. Jeżeli państwo członkowskie będące beneficjentem przekazuje wymagane informacje lub dokumenty później niż 10 tygodni przed posiedzeniem komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, EBI może odroczyć zakończenie analizy due		9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2020/1001”, niezbędnych do oceny inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2; 12) przedstawianie odpowiednio Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu oraz Komitetowi Inwestycyjnemu dowodów, oświadczeń oraz informacji dotyczących spełnienia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 7 i art. 7 ust. 7 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001; 13) informowanie Komisji Europejskiej o wstrzymanej inwestycji, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, i występowanie o zmianę decyzji o wypłacie środków na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001; 14) przechowywanie dokumentów i informacji, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.

	diligence do następnego z odbywających się dwa razy w roku cykli wypłat. 4. Analiza due diligence przeprowadzana przez EBI obejmuje weryfikację kosztów proponowanej inwestycji, chyba że proporcjonalność kwoty otrzymanej pomocy została zweryfikowana przez Komisję w ramach odpowiedniego postępowania w sprawie pomocy państwa. 5. EBI dokonuje analizy due diligence zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii. 6. Analizie due diligence przeprowadzonej przez EBI towarzyszy oświadczenie przedstawiciela EBI w sprawie zatwierdzenia finansowania projektu inwestycji. EBI niezwłocznie przekazuje analizę due diligence komitetowi inwestycyjnemu. 7. Komitet inwestycyjny może wydać zalecenie w sprawie finansowania projektu inwestycji, o ile spełnione są następujące warunki: a) państwo członkowskie będące beneficjentem wykazało, że inwestycja spełnia wymogi określone w art. 10d ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE; b) państwo członkowskie będące beneficjentem ma wystarczające dostępne środki zgodnie z zestawieniem dostępnych środków, o którym mowa w art. 5 ust. 1, i po odliczeniu wszelkich kwot, które mają zostać wypłacone na rzecz		6. Monitorowaniem, o którym mowa w ust. 5 pkt 7 lit. a, obejmuje się okres do 5 lat kalendarzowych następujących po roku, w którym zakończono realizację inwestycji albo po roku, w którym dokonano ostatniej płatności w odniesieniu do inwestycji w przypadku gdy płatność ta została dokonana po jej zakończeniu. Art. 50f. Minister właściwy do spraw klimatu sprawuje nadzór nad wykonywaniem zadań przez Operatora Funduszu. Art. 50g. 1. Dofinansowania realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego dokonuje się w formach określonych w art. 410c lub art. 411 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 10 lub 10f ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. 2. W zakresie w jakim dofinansowanie stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zastosowanie mają szczegółowe warunki udzielania tej pomocy lub pomocy *de minimis*. Art. 50h. 1. Operator Funduszu organizuje i prowadzi w trybie konkursowym lub ciągłym nabór wniosków o dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu

	inwestycji zgodnie z informacjami określonymi w art. 6 ust. 10 i na podstawie już wydanych zaleceń zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu; c) udział środków przeznaczonych na inwestycje priorytetowe wynosi co najmniej 70 % całkowitej kwoty środków finansowych wykorzystanych przez państwo członkowskie będące beneficjentem, włącznie z następującymi środkami: — środki już wypłacone na inwestycje priorytetowe i niepriorytetowe, — środki, które mają zostać wypłacone zgodnie z informacjami określonymi w art. 6 ust. 10, — środki, które mają zostać wypłacone zgodnie z zaleceniami wydanymi wcześniej na mocy ust. 9, — środki wnioskowane na projekt inwestycji podlegający analizie; d) finansowanie jest zgodne z art. 10d ust. 6 akapit drugi zdanie czwarte dyrektywy 2003/87/WE; e) państwo członkowskie będące beneficjentem przedstawiło dowody na to, że projekt inwestycji spełnia jeden z następujących warunków: — uzyskał zgodę na przyznanie pomocy państwa zgodnie z decyzją Komisji,		Modernizacyjnego dla inwestycji w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego. 2. Ogłoszenie o naborze wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego i jego warunkach Operator Funduszu zamieszcza na swojej stronie internetowej. 3. Operator Funduszu ustala regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego i podaje go do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej. 4. Regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego zawiera: 1) określenie rodzajów podmiotów mogących ubiegać się o udzielenie dofinansowania; 2) wskazanie, czy nabór jest prowadzony w trybie konkursowym czy ciągłym; 3) procedurę lub procedury wyboru i kryteria oceny wniosków; 4) terminy składania i oceny wniosków; 5) określenie limitu środków przeznaczonego na dofinansowanie; 6) wzory formularzy wniosków;

	— jest zwolniony z obowiązku zgłaszania pomocy państwa zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 651/2014; — nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu; f) państwo członkowskie będące beneficjentem potwierdziło na piśmie, że inwestycja jest zgodna z wszelkimi innymi mającymi zastosowanie wymogami prawa unijnego i krajowego; g) zgodnie z informacjami przekazanymi przez państwo członkowskie będące beneficjentem na temat wkładów z innych instrumentów unijnych i krajowych kwoty wnioskowane z funduszu modernizacyjnego nie mają na celu pokrycia tych samych kosztów inwestycji, które są finansowane z innego instrumentu unijnego lub krajowego. 8. Jeżeli projekt dotyczy kolejnej wypłaty na program, którego finansowanie zalecił komitet inwestycyjny zgodnie z ust. 9 przed pierwszą wypłatą, projekt nie wymaga przeprowadzania analizy due diligence przez EBI, a ocena projektu przez komitet ogranicza się do weryfikacji zgodności z wymaganiami określonymi w ust. 7 lit. b), c) i d), pod warunkiem że nie nastąpiły żadne zmiany w programie. 9. Na posiedzeniu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, komitet inwestycyjny wydaje zalecenie w sprawie projektu inwestycji, określając kwotę		7) określenie zasad powtórnej oceny wniosków. 5. Operator Funduszu może zmieniać regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, jeżeli zmiany nie spowodują pogorszenia warunków naboru lub jeżeli konieczność ich wprowadzenia wynika ze zmian przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Art. 50i. 1. Operator Funduszu przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu program priorytetowy, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczący inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, w celu zatwierdzenia tego programu. 2. W przypadku zatwierdzenia przez Europejski Bank Inwestycyjny programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczącego inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu. Art. 50j. 1. Operator Funduszu przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu program priorytetowy, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczący

	wsparcia z funduszu modernizacyjnego, podając powody swojej decyzji oraz podając wszelkie sugestie dotyczące odpowiednich instrumentów finansowania. 10. Jeżeli komitet inwestycyjny nie zaleca finansowania inwestycji, podaje powody swojej decyzji. W takim przypadku inwestycja nie jest finansowana z funduszu modernizacyjnego. Zainteresowane państwo członkowskie może dokonać zmian w projekcie inwestycji, biorąc pod uwagę ustalenia komitetu inwestycyjnego, i przedłożyć nowy projekt inwestycji w dowolnym kolejnym cyklu z odbywających się dwa razy w roku cykli wypłat. Artykuł 8 Decyzja Komisji o wypłacie środków 1. Po posiedzeniu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, Komisja bez zbędnej zwłoki przyjmuje decyzję, o której mowa w art. 10d ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, określającą kwotę środków z funduszu modernizacyjnego, która ma zostać wypłacona na rzecz każdej inwestycji zatwierdzonej jako inwestycja priorytetowa przez EBI lub zalecanej do finansowania przez komitet inwestycyjny („decyzja o wypłacie środków”).		inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, w celu dokonania oceny tego programu i wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania. 2. W przypadku wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, objętych programem priorytetowym, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu. Art. 50k. Po podjęciu przez Komisję Europejską decyzji dotyczącej wypłaty środków z Funduszu Modernizacyjnego na realizację programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu podejmuje czynności prowadzące do zawarcia umów o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, objętych tych programem. Art. 50l. 1. Podstawę dofinansowania realizacji inwestycji stanowi umowa o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego. 2. Operator Funduszu umieszcza na swojej stronie internetowej:

	Decyzja o wypłacie środków z funduszu modernizacyjnego na rzecz programu określa, w stosownych przypadkach, kwotę pierwszej lub każdej późniejszej wypłaty. 2. Komisja powiadamia o decyzji o wypłacie środków zainteresowane państwa członkowskie będące beneficjentami oraz informuje o niej EBI i komitet inwestycyjny. Artykuł 9 Płatności W ciągu 30 dni od daty decyzji o wypłacie środków EBI przekazuje państwu członkowskiemu będącemu beneficjentem odpowiednią kwotę wsparcia z funduszu modernizacyjnego. Artykuł 10 Wstrzymane inwestycje 1. Z zastrzeżeniem dowodów przedstawionych przez państwo członkowskie będące beneficjentem w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 13, inwestycję uznaje się za wstrzymaną w jednym z następujących przypadków: a) wnioskodawca projektu lub instytucja zarządzająca programem nie finansowali		1) wzór umowy, o której mowa w ust. 1; 2) informację o wdrażanych programach priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1; 3) informację o inwestycjach dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, obejmujące numer wniosku o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, nazwę inwestycji i kwotę udzielonego dofinansowania. Art. 50m. 1. Operator Funduszu opracowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 15 lutego każdego roku projekt sprawozdania z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz osiąganych efektów rzeczowych i ekologicznych w roku poprzednim. 2. Projekt sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje i dokumenty, o których mowa w art. 13 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001. 3. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza sprawozdanie z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków

	inwestycji przez okres przekraczający dwa kolejne lata; b) wnioskodawca projektu nie wydał łącznej kwoty dochodów z funduszu modernizacyjnego wypłaconych na inwestycję w ciągu pięciu lat od daty odpowiedniej decyzji Komisji o wypłacie środków. Lit. b) nie ma zastosowania do programów. 2. Decyzją przyjętą zgodnie z art. 8 Komisja dokonuje zmiany kwoty już wypłaconej na wstrzymaną inwestycję poprzez odliczenie wszelkich kwot jeszcze niewypłaconych przez państwo członkowskie będące beneficjentem na rzecz wnioskodawcy projektu lub instytucji zarządzającej programem. Wszelka taka niewypłacona kwota zwiększa zasoby funduszu modernizacyjnego dostępne dla danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) i zostaje potrącona z wszelkich przyszłych płatności dokonywanych przez EBI na rzecz danego państwa członkowskiego na mocy art. 9. 3. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu, przed upływem terminu ostatecznego zestawienia dostępnych środków, o którym mowa w art. 5 ust. 3, państwo członkowskie będące beneficjentem może poinformować Komisję o wstrzymanej inwestycji i zwrócić się o zmianę decyzji o wypłacie środków zgodnie z ust. 2 niniejszego		zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz osiąganych efektów rzeczowych i ekologicznych. 4. Minister właściwy do spraw klimatu przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Komisji Europejskiej w terminie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001. 5. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, jest ogłaszane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu oraz na stronie internetowej Operatora Funduszu. Art. 50n. 1. Beneficjent jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu całości albo części środków wypłaconych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, jeżeli wykorzystał je niezgodnie z warunkami określonymi w umowie, o której mowa w art. 50l ust. 1, w tym pobranych przez niego nienależnie lub w nadmiernej wysokości. 2. Zwrot środków następuje na żądanie Operatora Funduszu na Rachunek Funduszu Modernizacyjnego. 3. W przypadku wskazanym w ust. 1 Operator Funduszu zawiesza kolejne wypłaty środków wynikające z umowy, o której mowa w art. 50l ust. 1.

	artykułu. Wniosek ten może dotyczyć kwot jeszcze niewypłaconych na rzecz wnioskodawcy projektu lub instytucji zarządzającej programem oraz kwot już wypłaconych na rzecz wnioskodawcy projektu lub instytucji zarządzającej programem, ale następnie odzyskanych przez państwo członkowskie będące beneficjentem. Państwo członkowskie będące beneficjentem przekazuje odpowiednie dokumenty uzasadniające wniosek. Ust. 2 niniejszego artykułu ma zastosowanie do zmiany decyzji o wypłacie środków, zwiększenia środków funduszu modernizacyjnego dostępnych dla danego państwa członkowskiego oraz do potrącenia kwoty zwróconej do funduszu z wszelkich przyszłych płatności ze strony EBI na rzecz państwa członkowskiego. Artykuł 13 Monitorowanie i sprawozdawczość państw członkowskich będących beneficjentami 1. Państwa członkowskie będące beneficjentami monitorują realizację inwestycji finansowanych z funduszu modernizacyjnego. Do dnia 30 kwietnia państwa członkowskie będące beneficjentami przedkładają Komisji sprawozdanie roczne za poprzedni rok, zawierające informacje określone w załączniku II.		4. Warunki zawieszenia wypłaty środków, o którym mowa w ust. 3, określa umowa, o której mowa w ust. 50l ust. 1. 5. Do zwrotu środków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11). Art. 50o. Koszty związane z wykonywaniem zadań Operatora Funduszu, w tym koszty ponoszone przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej na wykonywanie czynności składających się na realizację zadań, o których mowa w art. 50e ust. 5, są pokrywane ze środków zgromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 49 ust. 2d, a – w przypadku gdy koszty te nie znajdują pokrycia z tych środków, są pokrywane w ramach zobowiązania, o którym mowa w art. 401c ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. Art. 50p. 1. Operator Funduszu przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 30 września każdego roku wykaz planowanych programów priorytetowych przeznaczonych do dofinansowania ze środków zgromadzonych

	2. Do sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 1, dołącza się następujące informacje: a) dokumenty potwierdzające finansowanie inwestycji z funduszu modernizacyjnego w poprzednim roku; b) roczne sprawozdanie finansowe w odniesieniu do każdej inwestycji lub – w przypadku programu – sprawozdanie finansowe zawierające dane zagregowane dotyczące wydatków dokonanych w ramach programu w poprzednim roku. Artykuł 17 Informacja, komunikacja i promocja 1. Państwa członkowskie będące beneficjentami podają do wiadomości publicznej na stronach internetowych właściwych służb swoich administracji informacje na temat inwestycji wspieranych na mocy niniejszego rozporządzenia, aby informować opinię publiczną o roli i celach funduszu modernizacyjnego. Informacje takie zawierają wyraźne odniesienie do otrzymanego wsparcia z funduszu modernizacyjnego. 2. Państwa członkowskie będące beneficjentami zapewniają, aby ostateczni odbiorcy wsparcia z funduszu modernizacyjnego przekazywali spójne,		na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, obejmujący dwa następne lata kalendarzowe, a także aktualne informacje dotyczące planowanych programów priorytetowych objętych wykazem przedłożonym w roku poprzednim. 2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001. 3. Minister właściwy do spraw klimatu, w terminie, o którym mowa w art. 3 ust.1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, przedkłada Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu wykaz, o którym mowa w ust. 1. Art. 50q. Minister właściwy do spraw klimatu wskazuje przedstawiciela Rzeczpospolitej Polskiej do udziału w pracach Komitetu Inwestycyjnego.” **Art. 22.** 1. Tworzy się Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego. 2. Tworzy się Radę Konsultacyjną Funduszu Modernizacyjnego. 3. W terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu właściwi ministrowie wyznaczą swoich przedstawicieli do udziału w Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego.

	odpowiednie i ukierunkowane informacje na temat wsparcia z funduszu modernizacyjnego różnym odbiorcom, w tym mediom i opinii publicznej. 3. Nazwa funduszu modernizacyjnego jest wykorzystywana we wszystkich działaniach komunikacyjnych i umieszczana na tablicach ogłoszeń w miejscach strategicznych widocznych dla ogółu społeczeństwa. 4. Państwa członkowskie będące beneficjentami i Komisja realizują działania informacyjne, komunikacyjne i promocyjne związane ze wsparciem i wynikami funduszu modernizacyjnego. Takie działania ułatwiają wymianę doświadczeń, wiedzy i najlepszych praktyk w zakresie projektowania, przygotowania i realizacji inwestycji w ramach funduszu modernizacyjnego.		**Art. 23.** Wskazany przez ministra właściwego do spraw klimatu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej do udziału w pracach komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 10d ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.- Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631), jest przedstawicielem, o którym mowa w art. 50q ustawy zmienianej w art. 1.

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	**rozporządzenie Parlamentu i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.);**

Jedn. red. Rozp.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia (T/N)	Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi rozp. oraz uwagi i wyjaśnienia
Art. 19	Artykuł 19 1. Do dnia 15 marca 2021 r., a następnie co dwa lata państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat krajowych planów i strategii przystosowania się do zmian klimatu, w których przedstawiają wdrożone i planowane działania mające ułatwiać przystosowanie się do zmian klimatu, w tym informacje określone w załączniku VIII część 1, zgodnie z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości uzgodnionymi na mocy UNFCCC i Porozumienia paryskiego. 21.12.2018 L 328/26 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej PL 2. Do dnia 31 lipca 2021 r., a następnie co rok (rok X) państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat wykorzystania dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji zgodnie z art. 10 ust. 1 i art. 3d ust. 1 lub 2 dyrektywy 2003/87/WE, w tym informacje określone w załączniku VIII część 3. 3. Do dnia 30 września 2021 r., a następnie co rok (rok X) państwa członkowskie przekazują Komisji	**T**	Art. 1 pkt 20 20) w art. 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych przygotowuje corocznie sprawozdanie dotyczące wykorzystania w poprzedzającym roku kalendarzowym środków przeznaczonych na cele lub polityki, o których mowa w art. 49 ust. 6 i 7, z zachowaniem wymagań określonych w art. 19 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu

	informacje na temat wsparcia dla krajów rozwijających się, w tym informacje określone w załączniku VIII część 2, zgodnie z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości uzgodnionymi na mocy UNFCCC i Porozumienia paryskiego. 4. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej sprawozdania przedłożone Komisji zgodnie z niniejszym artykułem, z wyjątkiem informacji określonych w załączniku VIII część 2 lit. b). 5. Komisja, wspomagana przez Komitet ds. Zmian Klimatu, o którym mowa w art. 44 ust. 1 lit. a), przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia struktury, formatu i procedury zgłaszania informacji przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 6		Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.).”

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	**rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz. Urz. UE L 177 z 2.07.2019, str. 3)**

Jedn. red. Rozp.	**Treść przepisu UE**	**Konieczność wdrożenia**	**Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi rozp. oraz uwagi i wyjaśnienia**

		(T/N)	
Art. 4	*Artykuł 4* **Rejestr Unii** 1. Centralny administrator obsługuje i prowadzi rejestr Unii, w tym jego infrastrukturę techniczną. 2. Państwa członkowskie korzystają z rejestru Unii w celu wypełnienia swoich zobowiązań na mocy art. 19 dyrektywy 2003/87/WE. Rejestr Unii udostępnia krajowym administratorom i posiadaczom rachunków procesy określone w niniejszym rozporządzeniu. 3. Centralny administrator dopilnowuje, by rejestr Unii był zgodny z wymogami dotyczącymi sprzętu, sieci, oprogramowania i bezpieczeństwa określonymi w specyfikacjach dotyczących wymiany danych i specyfikacjach technicznych, o których mowa w art. 75 niniejszego rozporządzenia.	**T**	Art. 1 pkt 3 lit. e e) pkt 17 otrzymuje brzmienie: „17) rejestrze Unii - rozumie się przez to rejestr Unii, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 3, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1122;”
Art. 3 pkt 2	2) „krajowy administrator” oznacza podmiot odpowiedzialny za administrowanie, w imieniu państwa członkowskiego, zbiorem rachunków użytkowników podlegających jurysdykcji	**T**	Art. 1 pkt 5 5) w art. 8 ust. 1-5 otrzymują brzmienie: […]

	państwa członkowskiego w rejestrze Unii, wyznaczony zgodnie z art. 7;		2. Krajowy ośrodek pełni obowiązki krajowego administratora w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122 i zarządza zbiorem rachunków w rejestrze Unii podlegających jurysdykcji Rzeczypospolitej Polskiej. […]
Art. 14	*Artykuł 14* **Otwieranie rachunków posiadania operatora w rejestrze Unii** […] 2. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania kompletnych informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu i zgodnie z art. 21 krajowy administrator otwiera rachunek posiadania operatora dla każdej instalacji w rejestrze Unii lub informuje potencjalnego posiadacza rachunku o odmowie otwarcia rachunku, zgodnie z art. 19. […] *Artykuł 15* **Otwieranie rachunków posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii** 1. W ciągu 20 dni roboczych od zatwierdzenia planu monitorowania operatora statków powietrznych właściwy organ lub operator statków powietrznych dostarcza odpowiedniemu krajowemu administratorowi informacje określone w załączniku VII, i przedkłada krajowemu	**T**	Art. 1 pkt 5 5) w art. 8 ust. 1-5 otrzymują brzmienie: […] 3. Prowadzący instalację jest obowiązany do posiadania w rejestrze Unii rachunku posiadania operatora, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122. 4. Operator statku powietrznego jest obowiązany do posiadania w rejestrze Unii rachunku posiadania operatora statków powietrznych, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122. […]

	administratorowi wniosek o otwarcie rachunku posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii. 2. Każdy operator statków powietrznych posiada jeden rachunek posiadania operatora statków powietrznych. […] 4. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania kompletnych informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu i zgodnie z art. 21 krajowy administrator otwiera rachunek posiadania operatora statków powietrznych dla każdego operatora statków powietrznych w rejestrze Unii lub informuje potencjalnego posiadacza rachunku o odmowie otwarcia rachunku, zgodnie z art. 19. 5. Operator statków powietrznych posiada tylko jeden rachunek posiadania operatora statków powietrznych.		
Art. 10	*Artykuł 10* **Zarządzanie rachunkami**	**T**	Art. 1 pkt 5 5) w art. 8 ust. 1-5 otrzymują brzmienie: […]

	1. Każdy rachunek ma administratora odpowiedzialnego za zarządzanie rachunkiem w imieniu państwa członkowskiego lub Unii. 2. Administrator rachunku jest określony dla każdego rodzaju rachunku zgodnie z załącznikiem I. 3. Administrator rachunku, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, otwiera rachunek, zawiesza dostęp do rachunku lub zamyka rachunek, zmienia status rachunku, zatwierdza upoważnionych przedstawicieli, zezwala na zmiany danych rachunków wymagających zatwierdzenia przez administratora, inicjuje transakcje, jeżeli przedstawiciel rachunku lub posiadacz rachunku złożył o to wniosek zgodnie z art. 20 ust. 6 i 7 oraz inicjuje transakcje na polecenie właściwego organu lub odpowiedniego organu egzekwowania prawa. 4. Administrator może nałożyć na posiadaczy rachunków i ich przedstawicieli wymóg, aby zgodzili się na przestrzeganie rozsądnych warunków zgodnych z niniejszym rozporządzeniem z uwzględnieniem kwestii wyszczególnionych w załączniku II. 5. Rachunki podlegają prawu i jurysdykcji państwa członkowskiego ich administratora, zaś przechowywane na nich jednostki uznaje się za		5. Krajowy ośrodek otwiera w rejestrze Unii rachunki, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1122, i zarządza nimi na zasadach określonych w tym rozporządzeniu i ustawie.”;

	znajdujące się na terytorium tego państwa członkowskiego.		
Art. 13-16 i art. 21	*Artykuł 14* **Otwieranie rachunków posiadania operatora w rejestrze Unii** 1. W ciągu 20 dni roboczych od wejścia w życie zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych odpowiedni właściwy organ lub operator dostarcza odpowiedniemu krajowemu administratorowi informacje określone w załączniku VI i przedkłada krajowemu administratorowi wniosek o otwarcie rachunku posiadania operatora w rejestrze Unii. 2. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania kompletnych informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu i zgodnie z art. 21 krajowy administrator otwiera rachunek posiadania operatora dla każdej instalacji w rejestrze Unii lub informuje potencjalnego posiadacza rachunku o odmowie otwarcia rachunku, zgodnie z art. 19. 3. Nowy rachunek posiadania operatora może być otwarty tylko wówczas, gdy instalacja nie posiada jeszcze rachunku posiadania operatora, który został otwarty na podstawie tego samego zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych.	**T**	Art. 1 pkt 6 6) w art. 9: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wniosek o otwarcie rachunku w rejestrze Unii odpowiada wymaganiom określonym w art. 13-16 oraz w art. 21 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.”, […]

	Artykuł 15 **Otwieranie rachunków posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii** 1. W ciągu 20 dni roboczych od zatwierdzenia planu monitorowania operatora statków powietrznych właściwy organ lub operator statków powietrznych dostarcza odpowiedniemu krajowemu administratorowi informacje określone w załączniku VII, i przedkłada krajowemu administratorowi wniosek o otwarcie rachunku posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii. 2. Każdy operator statków powietrznych posiada jeden rachunek posiadania operatora statków powietrznych. 3. Operatorzy statków powietrznych prowadzący działalność lotniczą o całkowitej rocznej emisji wynoszącej mniej niż 25 000 ton ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie lub obsługujący mniej niż 243 loty w jednym okresie przez trzy kolejne czteromiesięczne okresy mogą upoważnić osobę fizyczną lub osobę prawną do otwarcia rachunku posiadania operatora statków powietrznych oraz do umorzenia uprawnień w ich imieniu zgodnie z		

	art. 12 ust. 2a dyrektywy 2003/87/WE. Odpowiedzialność za zgodność nadal pozostaje po stronie operatora statków powietrznych. Upoważniając osobę fizyczną lub osobę prawną, operator statków powietrznych dba, by nie wystąpił konflikt interesów między upoważnioną osobą lub podmiotem a właściwymi organami, krajowymi administratorami, weryfikatorami lub innymi organami podlegającymi przepisom dyrektywy 2003/87/WE i aktom prawnym przyjętym w celu wdrożenia tej dyrektywy. W tym przypadku upoważniona osoba fizyczna lub prawna przedstawia informacje wymagane zgodnie z ust. 1. 4. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania kompletnych informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu i zgodnie z art. 21 krajowy administrator otwiera rachunek posiadania operatora statków powietrznych dla każdego operatora statków powietrznych w rejestrze Unii lub informuje potencjalnego posiadacza rachunku o odmowie otwarcia rachunku, zgodnie z art. 19. 5. Operator statków powietrznych posiada tylko jeden rachunek posiadania operatora statków powietrznych. *Artykuł 16*		

	Otwieranie rachunków obrotowych w rejestrze Unii 1. Wniosek o otwarcie rachunku obrotowego w rejestrze Unii przedkłada krajowemu administratorowi potencjalny posiadacz rachunku. Potencjalny posiadacz rachunku dostarcza informacje wymagane przez krajowego administratora, obejmujące co najmniej informacje określone w załączniku IV. *Artykuł 21* **Wyznaczanie i zatwierdzanie upoważnionych przedstawicieli** 1. Składając wniosek o otwarcie rachunku lub rejestrację weryfikatora, potencjalny posiadacz rachunku lub weryfikator wyznacza pewną liczbę upoważnionych przedstawicieli zgodnie z art. 20. 2. Wyznaczając upoważnionego przedstawiciela, posiadacz rachunku dostarcza informacje wymagane przez administratora. Informacje te obejmują co najmniej informacje określone w załączniku VIII. Jeżeli potencjalny upoważniony przedstawiciel został już wyznaczony w odniesieniu do danego rachunku i jeżeli posiadacz rachunku wystąpi z takim wnioskiem, krajowy administrator może		

	wykorzystać do celów weryfikacji, o której mowa w ust. 4, dokumentację złożoną przy wcześniejszym wyznaczeniu. 3. Krajowy administrator zatwierdza upoważnionego przedstawiciela lub informuje posiadacza rachunku o odmowie zatwierdzenia w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania kompletnych informacji wymaganych zgodnie z ust. 2. W przypadku gdy do przeprowadzenia oceny osoby wyznaczonej niezbędny jest dłuższy okres, administrator może przedłużyć proces oceny o maksymalnie 20 dni roboczych i powiadamia o tym przedłużeniu posiadacza rachunku. 4. Krajowy administrator sprawdza, czy informacje i dokumenty przedstawione w celu wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela są kompletne, aktualne, dokładne i prawdziwe. W przypadku uzasadnionych wątpliwości krajowy administrator może zwrócić się o pomoc do innego krajowego administratora w celu przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym. Administrator, który otrzymał taki wniosek, może go odrzucić. Potencjalny posiadacz rachunku lub weryfikator może bezpośrednio poprosić krajowego administratora o zwrócenie się o udzielenie takiej pomocy. Krajowy administrator informuje potencjalnego posiadacza rachunku lub		

	weryfikatora o takim wniosku o udzielenie pomocy. 5. Krajowy administrator może odmówić zatwierdzenia upoważnionego przedstawiciela: a) jeżeli przedstawione informacje i dokumenty są niekompletne, nieaktualne lub niedokładne, bądź fałszywe; b) jeżeli organ egzekwowania prawa poinformuje krajowego administratora lub jeżeli krajowy administrator zostanie poinformowany w inny sposób, że wobec potencjalnego przedstawiciela prowadzone jest dochodzenie w sprawie udziału w oszustwie obejmującym uprawnienia, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu lub w innych poważnych przestępstwach, w których rachunek mógłby stanowić narzędzie, lub jeżeli w ciągu ostatnich pięciu lat wydano na taką osobę wyrok skazujący z wyżej wymienionych powodów; c) z powodów określonych w prawie krajowym. 6. Jeżeli krajowy administrator odmówił zatwierdzenia upoważnionego przedstawiciela, posiadacz rachunku może zgłosić sprzeciw wobec tej odmowy organowi stosownemu na mocy prawa krajowego, który poleca krajowemu administratorowi, aby zatwierdził przedstawiciela,		

	albo podtrzymuje odmowę, wydając uzasadnioną decyzję z zastrzeżeniem wymogów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi zgodnemu z niniejszym rozporządzeniem i są proporcjonalne.		
Art. 16 ust. 2	2. Państwo członkowskie krajowego administratora może nałożyć – jako jeden z warunków otwarcia rachunku obrotowego – wymóg, aby potencjalni posiadacze rachunków mieli stałą siedzibę lub byli zarejestrowani w państwie członkowskim krajowego administratora zarządzającego rachunkiem.	**N**	Art. 1 pkt 6 6) w art. 9: […] c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Przynajmniej jedna osoba wskazana we wniosku o otwarcie rachunku w rejestrze Unii jako upoważniony przedstawiciel, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, jest obowiązana posiadać miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. […]
Art. 81 ust. 1	*Artykuł 81* **Opłaty** 1. Centralny administrator nie pobiera opłat od posiadaczy rachunków w rejestrze Unii.	**N**	Art. 1 pkt 6 6) w art. 9: […] c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. […]

	[…]		4. Do wniosku o otwarcie rachunku w rejestrze Unii, oprócz dokumentów i informacji określonych w załącznikach III, IV i VI-VIII do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, dołącza się dowód wniesienia opłaty za otwarcie rachunku.”
Art. 22	*Artykuł 22* **Aktualizowanie informacji o rachunku i informacji o upoważnionych przedstawicielach** 1. Wszyscy posiadacze rachunków powiadamiają krajowego administratora w ciągu 10 dni roboczych o wszelkich zmianach w informacjach o rachunku. Ponadto do dnia 31 grudnia każdego roku posiadacze rachunków potwierdzają krajowemu administratorowi, że informacje o ich rachunkach są nadal kompletne, aktualne, dokładne i prawdziwe. 2. Operatorzy i operatorzy statków powietrznych w ciągu 10 dni roboczych powiadamiają administratora swojego rachunku o przeprowadzeniu połączenia lub podziału przedsiębiorstwa. 3. Powiadomienie o zmianach należy uzupełnić informacjami wymaganymi przez krajowego administratora zgodnie z niniejszą sekcją.	**T**	Art. 1 pkt 6 6) w art. 9: […] 7. Wniosek o aktualizację danych dotyczących rachunku w rejestrze Unii składa się zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 22 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122. Do wniosku o aktualizację stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1-3 i 6.”

	Odpowiedni krajowy administrator zatwierdza aktualizację informacji w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania takiego powiadomienia i informacji uzupełniających. Administrator może odmówić aktualizacji informacji zgodnie z art. 21 ust. 4 i 5. O każdej takiej odmowie powiadamia się posiadacza rachunku. Sprzeciw wobec takiej odmowy można zgłosić właściwemu organowi lub organowi stosownemu na mocy prawa krajowego zgodnie z art. 19 ust. 4. 4. Co najmniej raz na trzy lata krajowy administrator przeprowadza przegląd informacji o rachunku, sprawdzając, czy są nadal kompletne, aktualne, dokładne i prawdziwe, oraz w stosownych przypadkach zwraca się do posiadacza rachunku o powiadomienie o wszelkich zmianach. W przypadku rachunków posiadania operatora, rachunków posiadania operatora statków powietrznych i weryfikatorów przegląd przeprowadza się co najmniej raz na pięć lat. 5. Posiadacz rachunku posiadania operatora może sprzedać lub zbyć swój rachunek posiadania operatora wyłącznie wraz z instalacją przypisaną do tego rachunku. 6. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 5 żaden posiadacz rachunku nie może sprzedać ani przekazać własności rachunku innej osobie.		

	7. W przypadku gdy osoba prawna posiadająca rachunek w rejestrze Unii ulega zmianie w wyniku połączenia lub podziału przedsiębiorstw będących posiadaczami rachunków, posiadaczem rachunku staje się prawny następca poprzedniego posiadacza rachunku po przedłożeniu dokumentacji wymaganej zgodnie z art. 14, 15 lub 16. 8. Upoważniony przedstawiciel nie może przenieść swojego statusu na inną osobę. 9. Posiadacz rachunku lub weryfikator może złożyć wniosek o usunięcie upoważnionego przedstawiciela. Po otrzymaniu wniosku krajowy administrator zawiesza dostęp upoważnionego przedstawiciela. Odpowiedni administrator usuwa upoważnionego przedstawiciela w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku. 10. Posiadacz rachunku może wyznaczyć nowych upoważnionych przedstawicieli zgodnie z art. 21. 11. Jeżeli zarządzające państwo członkowskie operatora statków powietrznych ulega zmianie zgodnie z procedurą określoną w art. 18a dyrektywy 2003/87/WE, centralny administrator aktualizuje dane krajowego administratora odpowiadającego za dany rachunek posiadania operatora statków powietrznych. W przypadku zmiany administratora rachunku posiadania		

	operatora statków powietrznych nowy administrator może nałożyć wymóg, aby operator statków powietrznych przedłożył informacje dotyczące otwarcia rachunku zgodnie z art. 15 oraz informacje dotyczące upoważnionych przedstawicieli wymagane zgodnie z art. 21. 12. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 11 państwo członkowskie odpowiedzialne za zarządzanie rachunkiem nie ulega zmianie.		
Art. 19	*Artykuł 19* **Odmowa otwarcia rachunku lub rejestracji weryfikatora** 1. Krajowy administrator sprawdza, czy informacje i dokumenty przedstawione w celu otwarcia rachunku lub rejestracji są kompletne, aktualne, dokładne i prawdziwe. W przypadku uzasadnionych wątpliwości krajowy administrator może zwrócić się o pomoc do innego krajowego administratora w celu przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym. Administrator, który otrzymał taki wniosek, może go odrzucić. Potencjalny posiadacz rachunku lub weryfikator może bezpośrednio poprosić	**T**	Art. 1 pkt 7 a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) odmowie dokonania czynności przez Krajowy ośrodek w zakresie otwierania rachunku, aktualizacji danych dotyczących rachunku, zamykania rachunku w rejestrze Unii oraz zatwierdzania upoważnionego przedstawiciela, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 21 ust. 5, art. 22 ust. 3, art. 25 ust. 2 oraz art. 26 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122; […]

	krajowego administratora o zwrócenie się o udzielenie takiej pomocy. Krajowy administrator informuje potencjalnego posiadacza rachunku lub weryfikatora o takim wniosku o udzielenie pomocy. 2. Krajowy administrator może odmówić otwarcia rachunku lub zarejestrowania weryfikatora: a) jeżeli przedstawione informacje i dokumenty są niekompletne, nieaktualne lub niedokładne, bądź fałszywe; b) jeżeli organ egzekwowania prawa poinformuje krajowego administratora lub jeżeli krajowy administrator zostanie poinformowany w inny sposób, że wobec potencjalnego posiadacza rachunku lub – jeżeli jest on osobą prawną – wobec dowolnego członka zarządu potencjalnego posiadacza rachunku prowadzone jest dochodzenie w sprawie udziału w oszustwie obejmującym uprawnienia, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu lub w innych poważnych przestępstwach, w których rachunek mógłby stanowić narzędzie, lub jeżeli w ciągu ostatnich pięciu lat wydano na taką osobę wyrok skazujący z wyżej wymienionych powodów;		

	c) jeżeli krajowy administrator ma uzasadnione powody, aby sądzić, że rachunki mogą zostać wykorzystane w oszustwie obejmującym uprawnienia, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu lub w innych poważnych przestępstwach; d) z powodów określonych w prawie krajowym. 3. Jeżeli krajowy administrator odmówi otwarcia rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statków powietrznych zgodnie z ust. 2, rachunek ten może zostać otwarty na polecenie właściwego organu. Cały dostęp do rachunku ulega zawieszeniu zgodnie z art. 30 ust. 4 do momentu, gdy ustaną przyczyny odmowy wymienione w ust. 2. 4. Jeżeli krajowy administrator odmówi otwarcia rachunku, osoba składająca wniosek o otwarcie rachunku może zgłosić sprzeciw wobec tej odmowy właściwemu organowi lub organowi stosownemu na mocy prawa krajowego, który poleca krajowemu administratorowi, aby otworzył rachunek, albo podtrzymuje odmowę, wydając uzasadnioną decyzję z zastrzeżeniem wymogów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi zgodnemu z niniejszym rozporządzeniem i są proporcjonalne.		

	Artykuł 21 **Wyznaczanie i zatwierdzanie upoważnionych przedstawicieli** […] 5. Krajowy administrator może odmówić zatwierdzenia upoważnionego przedstawiciela: a) jeżeli przedstawione informacje i dokumenty są niekompletne, nieaktualne lub niedokładne, bądź fałszywe; b) jeżeli organ egzekwowania prawa poinformuje krajowego administratora lub jeżeli krajowy administrator zostanie poinformowany w inny sposób, że wobec potencjalnego przedstawiciela prowadzone jest dochodzenie w sprawie udziału w oszustwie obejmującym uprawnienia, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu lub w innych poważnych przestępstwach, w których rachunek mógłby stanowić narzędzie, lub jeżeli w ciągu ostatnich pięciu lat wydano		

	na taką osobę wyrok skazujący z wyżej wymienionych powodów; c) z powodów określonych w prawie krajowym. *Artykuł 22* **Aktualizowanie informacji o rachunku i informacji o upoważnionych przedstawicielach** […] 3. Powiadomienie o zmianach należy uzupełnić informacjami wymaganymi przez krajowego administratora zgodnie z niniejszą sekcją. Odpowiedni krajowy administrator zatwierdza aktualizację informacji w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania takiego powiadomienia i informacji uzupełniających. Administrator może odmówić aktualizacji informacji zgodnie z art. 21 ust. 4 i 5. O każdej takiej odmowie powiadamia się posiadacza rachunku. Sprzeciw wobec takiej odmowy można zgłosić właściwemu organowi lub organowi stosownemu na mocy prawa krajowego zgodnie z art. 19 ust. 4.		

	Artykuł 25 **Zamykanie rachunków posiadania operatora** 1. Właściwy organ powiadamia krajowego administratora w ciągu 10 dni roboczych o cofnięciu zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych lub o pozyskaniu wiedzy na temat zaprzestania działalności instalacji. W ciągu 10 dni roboczych od takiego powiadomienia krajowy administrator odnotowuje odpowiednią datę w rejestrze Unii. 2. Krajowy administrator może zamknąć rachunek posiadania operatora, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) instalacja zaprzestała działalności lub cofnięto zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych; b) rok ostatniej emisji jest zarejestrowany w rejestrze Unii; c) zweryfikowane emisje były rejestrowane przez wszystkie lata, w których operator był objęty EU ETS;		

	d) operator odpowiedniej instalacji umorzył ilość uprawnień co najmniej równą jego zweryfikowanym emisjom; e) żaden zwrot nadwyżki uprawnień do emisji nie jest w toku zgodnie z art. 48 ust. 4. Artykuł 26 **Zamykanie rachunków posiadania operatora statków powietrznych** 1. Właściwy organ powiadamia krajowego administratora w ciągu 10 dni roboczych o powiadomieniu przez posiadacza rachunku lub o odkryciu w wyniku zbadania innych dowodów, że operator statków powietrznych dokonał połączenia z innym operatorem statków powietrznych lub operator statków powietrznych zaprzestał wszystkich swoich działań objętych załącznikiem I do dyrektywy 2003/87/WE. 2. Krajowy administrator może zamknąć rachunek posiadania operatora, jeżeli spełnione są następujące warunki:		

	a) dokonano powiadomienia zgodnie z ust. 1; b) rok ostatniej emisji jest zarejestrowany w rejestrze Unii; c) zweryfikowane emisje były rejestrowane przez wszystkie lata, w których operator statków powietrznych był objęty EU ETS; d) operator statków powietrznych umorzył ilość uprawnień co najmniej równą jego zweryfikowanym emisjom; e) żaden zwrot nadwyżki uprawnień do emisji nie jest w toku zgodnie z art. 50 ust. 6.		
Art. 30	*Artykuł 30* **Zawieszenie dostępu do rachunków** 1. Administrator może zawiesić dostęp upoważnionego przedstawiciela do dowolnego rachunku lub weryfikatora w rejestrze lub do procesów, do których ten upoważniony przedstawiciel miałby w przeciwnym wypadku dostęp, jeżeli administrator ma uzasadnione powody, by sądzić, że upoważniony przedstawiciel dokonał:	**T**	Art. 1 pkt 7 7) w art. 10: a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: […] 2) zawieszeniu dostępu upoważnionego przedstawiciela do rachunku w rejestrze Unii, o którym mowa w art. 30 ust. 1-5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, oraz w art. 92a.”

	a) próby dostępu do rachunków lub procesów, do których nie jest upoważniony; b) wielokrotnych prób dostępu do rachunku lub procesu przy użyciu nieprawidłowej nazwy użytkownika i hasła; lub c) próby naruszenia bezpieczeństwa, dostępności, integralności lub poufności rejestru Unii lub EUTL lub danych tam przetwarzanych bądź przechowywanych. 2. Administrator może zawiesić całość dostępu upoważnionych przedstawicieli do danego rachunku lub weryfikatora, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków: a) posiadacz rachunku zmarł lub przestał istnieć jako osoba prawna; b) posiadacz rachunku nie uiścił opłat; c) posiadacz rachunku naruszył warunki mające zastosowanie do rachunku; d) posiadacz rachunku nie udzielił zgody na zmiany warunków dokonane przez krajowego administratora lub centralnego administratora; e) posiadacz rachunku nie zgłosił zmian informacji o rachunku lub nie dostarczył dowodów wymaganych przy zmianie informacji o rachunku		

	lub dowodów związanych z nowymi wymogami dotyczącymi informacji o rachunku; f) posiadacz rachunku nie spełnił wymogu państwa członkowskiego przewidującego, że upoważniony przedstawiciel musi mieć stałe miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego krajowego administratora; g) posiadacz rachunku nie spełnił wymogu państwa członkowskiego przewidującego, że posiadacz rachunku musi mieć stałą siedzibę lub być zarejestrowany w państwie członkowskim administratora rachunku. 3. Administrator może zawiesić całość dostępu upoważnionych przedstawicieli do danego rachunku lub weryfikatora w którymkolwiek z następujących przypadków: a) na maksymalnie cztery tygodnie, jeżeli administrator ma uzasadnione powody, aby sądzić, że rachunek został lub zostanie wykorzystany w oszustwie, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu, korupcji lub w innych poważnych przestępstwach. W takim przypadku stosuje się odpowiednio przepisy art. 67. Na polecenie jednostki analityki finansowej okres ten może zostać przedłużony; b) na podstawie przepisów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi, i zgodnie z nimi.		

	4. Krajowy administrator może zawiesić całość dostępu upoważnionych przedstawicieli do określonych rachunków lub weryfikatorów, jeżeli uzna, że należało odmówić otwarcia rachunku lub rejestracji weryfikatora zgodnie z art. 19, lub że posiadacz rachunku nie spełnia już wymogów związanych z otwarciem rachunku. 5. Krajowy administrator może zawiesić całość dostępu upoważnionych przedstawicieli do wszystkich rachunków posiadacza rachunku, jeżeli otrzyma informacje, że posiadacz rachunku stał się przedmiotem postępowań upadłościowych. Zawieszenie to może zostać utrzymane do czasu otrzymania przez krajowego administratora oficjalnych informacji o tym, kto ma prawo do reprezentowania posiadacza rachunku, a upoważnieni przedstawiciele zostali potwierdzeni lub nowi upoważnieni przedstawiciele zostali wyznaczeni zgodnie z art. 21. 6. Administrator rachunku znosi zawieszenie natychmiast po rozwiązaniu problemu, który spowodował to zawieszenie. […]		
Art. 19 ust. 4 Art. 21 ust. 6	Art. 19	**T**	Art. 1 pkt 7 7) w art. 10:

Art. 22 ust. 3	[…] 4. Jeżeli krajowy administrator odmówi otwarcia rachunku, osoba składająca wniosek o otwarcie rachunku może zgłosić sprzeciw wobec tej odmowy właściwemu organowi lub organowi stosownemu na mocy prawa krajowego, który poleca krajowemu administratorowi, aby otworzył rachunek, albo podtrzymuje odmowę, wydając uzasadnioną decyzję z zastrzeżeniem wymogów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi zgodnemu z niniejszym rozporządzeniem i są proporcjonalne. Art. 21 […] 6. Jeżeli krajowy administrator odmówił zatwierdzenia upoważnionego przedstawiciela, posiadacz rachunku może zgłosić sprzeciw wobec tej odmowy organowi stosownemu na mocy prawa krajowego, który poleca krajowemu administratorowi, aby zatwierdził przedstawiciela, albo podtrzymuje odmowę, wydając uzasadnioną decyzję z zastrzeżeniem wymogów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi		[…] b) w ust. 2: […] - pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) pouczenie o prawie i terminie wniesienia sprzeciwu od odmowy dokonania czynności, zgodnie z art. 19 ust. 4, art. 21 ust. 6 i art. 22 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, przez Krajowy ośrodek.”

	zgodnemu z niniejszym rozporządzeniem i są proporcjonalne Art. 22 […] 3. Powiadomienie o zmianach należy uzupełnić informacjami wymaganymi przez krajowego administratora zgodnie z niniejszą sekcją. Odpowiedni krajowy administrator zatwierdza aktualizację informacji w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania takiego powiadomienia i informacji uzupełniających. Administrator może odmówić aktualizacji informacji zgodnie z art. 21 ust. 4 i 5. O każdej takiej odmowie powiadamia się posiadacza rachunku. Sprzeciw wobec takiej odmowy można zgłosić właściwemu organowi lub organowi stosownemu na mocy prawa krajowego zgodnie z art. 19 ust. 4. […]		
Art. 30 ust. 7	Art. 30 […]	**T**	Art. 1 pkt 7 7) w art. 10: c) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

	7. Posiadacz rachunku lub przedstawiciel rachunku może w ciągu 30 dni kalendarzowych zgłosić sprzeciw wobec zawieszenia dostępu zgodnie z ust. 1–3 właściwemu organowi lub organowi stosownemu na mocy prawa krajowego, który poleca krajowemu administratorowi, aby przywrócił dostęp, albo podtrzymuje zawieszenie, wydając uzasadnioną decyzję, z zastrzeżeniem wymogów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi zgodnemu z niniejszym rozporządzeniem i są proporcjonalne. […]		„3) pouczenie o prawie i terminie wniesienia sprzeciwu od zawieszenia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1-3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, zgodnie z art. 30 ust. 7 tego rozporządzenia.”
Art. 30 ust. 2 lit. b	Art. 30 2. Administrator może zawiesić całość dostępu upoważnionych przedstawicieli do danego rachunku lub weryfikatora, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków: […] b) posiadacz rachunku nie uiścił opłat; […]	**N**	Art. 1 pkt 8 8) w art. 14 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „W przypadku niewniesienia opłaty rocznej stosuje się przepis art. 30 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.”

Art. 3 pkt 8	Art. 3 […] 8) „uprawnienia ogólne” oznaczają wszystkie inne uprawnienia utworzone na mocy dyrektywy 2003/87/WE, w tym uprawnienia pochodzące z systemów handlu uprawnieniami do emisji, które są powiązane z EU ETS zgodnie z art. 25 tej dyrektywy; […]	**T**	Art. 1 pkt 9 9) w art. 17 ust. 1-4 otrzymują brzmienie: „1. Uprawnienia do emisji przydzielane instalacjom na podstawie przepisów niniejszej ustawy są uprawnieniami do emisji ogólnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122. […]
Art. 3 pkt 7	Art. 3 […] 7) „uprawnienia do emisji lotniczych” oznaczają uprawnienia utworzone zgodnie z art. 3c ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE, w tym uprawnienia utworzone do tych samych celów, pochodzące z systemów handlu uprawnieniami do emisji, które są powiązane z EU ETS zgodnie z art. 25 tej dyrektywy;	**T**	Art. 1 pkt 16 16) w art. 45 wyrazy „nr 389/2013” zastępuje się wyrazami „2019/1122”

	[…]		
Art. 33	*Artykuł 33* **Obliczanie liczb statusu zgodności** 1. Centralny administrator dopilnowuje, by w dniu 1 maja każdego roku rejestr Unii wskazał liczbę statusu zgodności za ubiegły rok dla każdej instalacji i każdego operatora statków powietrznych z rachunkiem posiadania operatora lub rachunkiem posiadania operatora statków powietrznych, który nie ma statusu „zamknięty”, przez obliczenie sumy wszystkich umorzonych za bieżący okres uprawnień pomniejszonej o sumę wszystkich zweryfikowanych emisji w bieżącym okresie do poprzedniego roku włącznie i powiększonej o czynnik korekty. Liczby statusu zgodności nie oblicza się w przypadku rachunków, których poprzednia liczba statusu zgodności była równa zeru lub dodatnia, a jako rok ostatniej emisji określono rok poprzedzający poprzedni rok. Przy obliczaniu nie uwzględnia się umorzenia uprawnień wydanych w okresie następującym po obecnym okresie dostosowania się do wymagań.	**T**	Art. 1 pkt 46 46) w art. 91 w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Wprowadzone do rejestru Unii zatwierdzone wielkości emisji z danej instalacji albo z operacji lotniczych w odniesieniu do danego operatora statku powietrznego sumuje się oraz stosuje się do nich czynnik korekty zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.”

	Centralny administrator dopilnowuje, by rejestr Unii obliczył liczbę statusu zgodności przed zamknięciem rachunku zgodnie z art. 25 i 26. 2. W odniesieniu do okresów rozliczeniowych 2008–2012 i 2013–2020 czynnik korekty, o którym mowa w ust. 1, wynosi zero, jeżeli liczba statusu zgodności dla ostatniego roku poprzedniego okresu była większa od zera, ale pozostaje na tym samym poziomie co liczba statusu zgodności dla ostatniego roku poprzedniego okresu, jeśli liczba ta jest mniejsza od zera lub równa zero. W odniesieniu do okresów rozliczeniowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2021 r. czynnik korekty, o którym mowa w ust. 1, jest taki sam jak liczba statusu zgodności dla ostatniego roku poprzedniego okresu. 3. Centralny administrator dopilnowuje, by rejestr Unii rejestrował liczbę statusu zgodności dla każdej instalacji i każdego operatora statków powietrznych dla każdego roku.		
Art. 30 ust. 3 lit. b	Art. 30	**N**	Art. 1 pkt 48 48) po art. 92 dodaje się art. 92a w brzmieniu:

	[…] 3. Administrator może zawiesić całość dostępu upoważnionych przedstawicieli do danego rachunku lub weryfikatora w którymkolwiek z następujących przypadków: […] b) na podstawie przepisów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi, i zgodnie z nimi.		„Art. 92a. 1. Krajowy ośrodek zawiesza upoważnionym przedstawicielom dostęp do rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii, jeżeli na tym rachunku pozostaje nierozliczona wielkość emisji, która powinna zostać rozliczona zgodnie z art. 92 ust. 1 lub 5. 2. W trakcie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego, w celu dokonania umorzenia uprawnień do emisji, przedkłada Krajowemu ośrodkowi wniosek, o którym mowa w art. 30 ust. 10 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122. 3. Krajowy ośrodek niezwłocznie przywraca dostęp do rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii upoważnionym przedstawicielom, jeżeli nastąpiło rozliczenie wielkości emisji, o którym mowa w art. 92 ust 1 lub 5.”
Art. 88	Rozporządzenie (UE) nr 389/2013 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. Rozporządzenie (UE) nr 389/2013 stosuje się jednak nadal do dnia 1 stycznia 2026 r. w odniesieniu do wszystkich operacji wymaganych w odniesieniu do okresu rozliczeniowego między 2013 a 2020 r., do drugiego okresu		Art. 6 **Art. 6**. Do postępowań dotyczących wniosków o otwarcie rachunku w rejestrze Unii, o których mowa w art. 9 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje

	rozliczeniowego protokołu z Kioto oraz do okresu dostosowania się do wymagań zdefiniowanego w art. 3 pkt 30 tego rozporządzenia.		się przepisy art. 9 i art. 10 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	**rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1)**		
Jedn. red. Rozp.	**Treść przepisu UE**	**Konieczność wdro żenia (T/N)**	**Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi rozp. oraz uwagi i wyjaśnienia**
Art. 3 pkt 21-23	*Artykuł 3* **Definicje** Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: […] 21) „biomasa” oznacza ulegającą biodegradacji frakcję produktów, odpadów i pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa (łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi), leśnictwa i powiązanych gałęzi przemysłu, w tym rybołówstwa	**T**	Art. 1 pkt 3 lit. a a) pkt 1-3a otrzymują brzmienie: „1) biomasie - rozumie się przez to biomasę, o której mowa w art. 3 pkt 21 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 2012/601 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1,

	i akwakultury, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych; obejmuje ona biopłyny i biopaliwa; 22) „biopłyny” oznaczają ciekłe paliwa dla celów energetycznych, innych niż transport, w tym do wytwarzania energii elektrycznej oraz energii ciepła i chłodu, produkowane z biomasy; 23) „biopaliwa” oznaczają ciekłe lub gazowe paliwa dla transportu, produkowane z biomasy;		z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2066”; 2) biopaliwie - rozumie się przez to biopaliwo, o którym mowa w art. 3 pkt 23 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066; 3) biopłynie - rozumie się przez to biopłyn, o którym mowa w art. 3 pkt 22 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066; […]
Art. 20 ust. 1	*Artykuł 20* **Granice monitorowania** 1. Prowadzący instalacje definiują granice monitorowania dla każdej instalacji. W tych granicach prowadzący instalację uwzględnia wszystkie odpowiednie emisje gazów cieplarnianych pochodzące ze wszystkich źródeł emisji i strumieni materiałów wsadowych należących do rodzajów działań prowadzonych w instalacji i wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE oraz z rodzajów działań i gazów cieplarnianych	**T**	Art. 1 pkt 3 lit. a a) pkt 1-3a otrzymują brzmienie: […] 3a) eksploatacji instalacji - rozumie się przez to użytkowanie instalacji zarówno w normalnym trybie działalności, jak i przy wydarzeniach nietypowych, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, a także utrzymywanie w sprawności tej instalacji;”

	włączonych przez państwo członkowskie, w którym znajduje się instalacja, zgodnie z art. 24 wspomnianej dyrektywy. Prowadzący instalację uwzględnia zarówno emisje z normalnego trybu działalności, jak i z wydarzeń nietypowych, włącznie z rozruchem i wyłączeniem instalacji oraz sytuacjami awaryjnymi w okresie sprawozdawczym, z wyjątkiem emisji z ruchomych maszyn służących do celów transportu. […]		
Art. 10	*Artykuł 10* **Koordynacja** Jeśli państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ zgodnie z art. 18 dyrektywy 2003/87/WE, wówczas koordynuje ono prace takich organów prowadzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.	**T**	Art. 1 pkt 4 lit. b b) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) prowadzi koordynację, o której mowa w art. 10 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”

Art. 68 ust. 2	*Artykuł 68* **Terminy i obowiązki dotyczące raportowania** […] 2. Jeśli operator statku powietrznego postanowi ubiegać się o nieodpłatne przyznanie uprawnień do emisji zgodnie z art. 3e lub 3f dyrektywy 2003/87/WE, do dnia 31 marca roku następującego po monitorowanym roku, o którym mowa w art. 3e lub 3f wspomnianej dyrektywy, operator ten przedkłada właściwemu organowi raport dotyczący tonokilometrów odnoszący się do monitorowanego roku i zweryfikowany zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067. […]	**T**	Art. 1 pkt 17 i 18 17) w art. 46 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) raport dotyczący tonokilometrów pochodzących z wykonywanych operacji lotniczych, o którym mowa w art. 68 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, oraz sprawozdanie z weryfikacji tego raportu.”; 18) w art. 47 w ust. 7 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) raport dotyczący tonokilometrów pochodzących z wykonywanych operacji lotniczych, o którym mowa w art. 68 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, oraz sprawozdanie z weryfikacji tego raportu.”
Art. 12	*Artykuł 12* **Zawartość planu monitorowania i jego przedłożenie**	**T**	Art. 1 pkt 22, 38, 39 i 42 22) w art. 53: a) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3) plan monitorowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „planem monitorowania wielkości emisji”, wraz z dokumentami

	1. Każdy prowadzący instalację lub operator statku powietrznego przedkłada właściwemu organowi do zatwierdzenia plan monitorowania. Plan monitorowania obejmuje szczegółową, pełną i przejrzystą dokumentację metodyki monitorowania konkretnej instalacji lub konkretnego operatora statku powietrznego i zawiera co najmniej elementy określone w załączniku I. Wraz z planem monitorowania prowadzący instalację lub operator statku powietrznego przedkłada następujące dokumenty uzupełniające: a) w przypadku instalacji – dowody dotyczące każdego głównego i pomniejszego strumienia materiałów wsadowych wykazujące zgodność z progami niepewności dla danych dotyczących działalności i współczynników obliczeniowych, w stosownych przypadkach, dla stosowanych poziomów dokładności określonych w załącznikach II i IV oraz dowody dotyczące każdego źródła emisji wykazujące zgodność z progami niepewności, w stosownych przypadkach,		uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w tym przepisie, w postaci papierowej i postaci elektronicznej;” […] 38) art. 74 otrzymuje brzmienie: „Art. 74. 1. Operator statku powietrznego, z wyjątkiem operatora statku powietrznego wymienionego w ust. 2, sporządza plan monitorowania w zakresie emisji z operacji lotniczych, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „planem monitorowania emisji z operacji lotniczych”, wraz z dokumentami uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w tym przepisie. […] 39) w art. 75: a) w ust. 3: - w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;”, […] b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Plany monitorowania, zmiany tych planów oraz dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza dostępnego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską.”; 42) art. 78 otrzymuje brzmienie: […] 3. Plany monitorowania wielkości emisji, zmiany tych planów, dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, oraz plany poboru próbek

	dla stosowanych poziomów dokładności określonych w załączniku VIII; b) wyniki oceny ryzyka, dowodzące, że proponowane działania kontrolne i procedury w zakresie działań kontrolnych są współmierne do zidentyfikowanego ryzyka nieodłącznego i ryzyka zawodności systemów kontroli wewnętrznej. 2. Jeśli załącznik I zawiera odniesienie do procedury, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego ustanawia, dokumentuje, wdraża i utrzymuje taką procedurę oddzielnie od planu monitorowania. Prowadzący instalację lub operator statku powietrznego streszcza procedury w planie monitorowania, podając następujące informacje: a) tytuł procedury; b) identyfikowalne i weryfikowalne odniesienie umożliwiające identyfikację procedury; c) identyfikację stanowiska lub wydziału odpowiedzialnego za wdrożenie procedury oraz za dane pozyskane za pomocą procedury lub zarządzane z jej zastosowaniem;		sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza dostępnego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską. 4. Prowadzący instalację, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest obowiązany do zgłoszenia organowi właściwemu do wydania zezwolenia wszelkich propozycji zmian planu monitorowania wielkości emisji oraz zmian planu poboru próbek.”;

	d) krótki opis procedury umożliwiający prowadzącemu instalację lub operatorowi statku powietrznego, właściwemu organowi i weryfikatorowi zrozumienie podstawowych parametrów i wykonywanych czynności; e) lokalizację odnośnych rejestrów i informacji; f) w stosownych przypadkach nazwę używanego systemu komputerowego; g) w stosownych przypadkach wykaz norm EN lub innych zastosowanych norm. Prowadzący instalację lub operator statku powietrznego sporządza wszelką pisemną dokumentację procedur, którą na żądanie udostępnia właściwemu organowi. Prowadzący instalację lub operator statku powietrznego udostępnia ją również do celów weryfikacji zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067. 3. Oprócz elementów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą wymagać włączenia dodatkowych elementów do planu monitorowania instalacji w celu spełnienia wymogów aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 10a		

	ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE i aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 10a ust. 21 tej dyrektywy.		
Art. 33	*Artykuł 33* **Plan pobierania próbek** 1. Jeśli współczynniki obliczeniowe są wyznaczane w drodze analiz, prowadzący instalację przedstawia właściwemu organowi do zatwierdzenia, w odniesieniu do każdego paliwa lub materiału, plan pobierania próbek w postaci pisemnej procedury zawierającej informacje o metodyce przygotowania próbek, w tym o obowiązkach, lokalizacjach, częstotliwościach i ilościach, a także o metodyce przechowywania i transportu próbek. Prowadzący instalację zapewnia, aby pobrane próbki były reprezentatywne dla odpowiedniej partii lub okresu dostawy i wolne od błędu systematycznego. Odpowiednie elementy planu pobierania próbek uzgadnia się z laboratorium przeprowadzającym analizę dotyczącą odnośnego paliwa lub materiału, a dowody takiego uzgodnienia włącza się do planu. Prowadzący instalację udostępnia plan do celów	**T**	**Art. 1 pkt 22 i 23** 22) w art. 53: a) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: […] 4) plan poboru próbek w przypadku, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”, 23) w art. 54: […] b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) plan poboru próbek w przypadku, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”, […]

	weryfikacji zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067. 2. Prowadzący instalację, w porozumieniu z laboratorium prowadzącym analizę dotyczącą odnośnego paliwa lub materiału i z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwy organ, dostosowuje elementy planu pobierania próbek, jeśli wyniki analizy wskazują, że niejednorodność paliwa lub materiału różni się znacznie od danych dotyczących niejednorodności, na których opierał się pierwotny plan pobierania próbek danego paliwa lub materiału.		
Art. 47 ust. 2	*Artykuł 47* **Instalacje o niskim poziomie emisji** *Artykuł 47* **Instalacje o niskim poziomie emisji** 1. Właściwy organ może zezwolić prowadzącemu instalację na przedstawienie uproszczonego planu monitorowania zgodnie z art. 13, pod warunkiem że prowadzący instalację eksploatuje instalację o niskim poziomie emisji.	**T**	Art. 1 pkt 22 lit. b i pkt 42 b) w ust. 3: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W przypadku instalacji o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, do wniosku o wydanie zezwolenia dołącza się:”, - pkt 2 otrzymuje: „2) dokumenty potwierdzające spełnianie co najmniej jednego z warunków, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;” 42) art. 78 otrzymuje brzmienie: „Art. 78. 1. Prowadzący instalację, z wyjątkiem prowadzącego instalację o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza plan monitorowania wielkości emisji, wraz z wymaganymi dokumentami

	Akapit pierwszy nie ma zastosowania do instalacji, w których prowadzone są działania obejmujące N_2O zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 2003/87/WE. 2. Do celów ust. 1 akapit pierwszy instalację uważa się za instalację o niskim poziomie emisji w przypadku spełnienia co najmniej jednego z następujących warunków: a) średnie emisje roczne z tej instalacji zgłoszone w zweryfikowanych raportach na temat wielkości emisji w okresie rozliczeniowym bezpośrednio poprzedzającym aktualny okres rozliczeniowy, bez uwzględniania CO_2 pochodzącego z biomasy i przed odjęciem przenoszonego CO_2, wynosiły mniej niż 25 000 ton $CO_{2(e)}$ rocznie; b) dane dotyczące średniej rocznej wielkości emisji, o której mowa w lit. a), nie są dostępne lub nie mają już zastosowania ze względu na zmiany granic instalacji lub zmiany w warunkach działania instalacji, lecz roczna wielkość emisji z takiej instalacji przez następne pięć lat, bez uwzględniania CO_2 pochodzącego z biomasy i przed odjęciem przenoszonego CO_2, będzie wynosić, przy zastosowaniu		uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w art. 12 tego rozporządzenia, oraz plan poboru próbek. 2. Prowadzący instalację o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza plan monitorowania wielkości emisji z uwzględnieniem odstępstw, o których mowa w art. 47 ust. 3-8 tego rozporządzenia, a także plan poboru próbek. […]

	metody zachowawczego szacowania, mniej niż 25 000 ton $CO_{2(e)}$ rocznie. 3. Od prowadzącego instalację o niskim poziomie emisji nie wymaga się przedłożenia dokumentów uzupełniających, o których mowa w art. 12 ust. 1 akapit trzeci, a także jest on zwolniony z wymogu złożenia raportu dotyczącego udoskonaleń, o którym mowa w art. 69 ust. 4, w odpowiedzi na zalecenia dotyczące udoskonaleń określone przez weryfikatora w sprawozdaniu z weryfikacji. 4. Na zasadzie odstępstwa od art. 27 prowadzący instalację o niskim poziomie emisji może wyznaczać ilość paliwa lub materiału, wykorzystując dostępne i udokumentowane rejestry zakupów i szacowane zmiany w zapasach. Prowadzący instalację jest również zwolniony z wymogu przedstawienia właściwemu organowi oceny niepewności, o której mowa w art. 28 ust. 2. 5. Prowadzący instalację o niskim poziomie emisji jest zwolniony z wymogu uwzględnienia niepewności związanej ze zmianami zapasów w ocenie niepewności, określonego w art. 28 ust. 2. 6. Na zasadzie odstępstwa od art. 26 ust. 1 i art. 41 ust. 1 prowadzący instalację o niskim		

	poziomie emisji może stosować co najmniej poziom dokładności 1 do celów wyznaczania wartości danych dotyczących działalności i współczynników obliczeniowych dla wszystkich strumieni materiałów wsadowych oraz do wyznaczania wielkości emisji z zastosowaniem metodyki opartej na pomiarach, chyba że osiągnięcie większej dokładności jest możliwe bez dodatkowego wysiłku dla prowadzącego instalację, przy czym prowadzący instalację nie musi przedstawiać dowodów potwierdzających, że stosowanie wyższych poziomów dokładności nie jest technicznie wykonalne lub prowadziłoby do nieracjonalnych kosztów. 7. Do celów wyznaczania współczynników obliczeniowych na podstawie analiz zgodnych z art. 32 prowadzący instalację o niskim poziomie emisji może korzystać z dowolnego laboratorium, które posiada kompetencje techniczne i jest w stanie osiągać technicznie prawidłowe wyniki przy zastosowaniu odpowiednich procedur analitycznych, a także może udowodnić stosowanie środków zapewniania jakości, o których mowa w art. 34 ust. 3. 8. Jeśli w przypadku instalacji o niskim poziomie emisji podlegającej uproszczonemu		

	monitorowaniu w dowolnym roku kalendarzowym zostanie przekroczony próg, o którym mowa w ust. 2, jej prowadzący bezzwłocznie powiadamia o tym właściwy organ. Prowadzący instalację niezwłocznie zgłasza każdą istotną zmianę planu monitorowania w rozumieniu art. 15 ust. 3 lit. b) właściwemu organowi do zatwierdzenia. Właściwy organ zezwala jednak prowadzącemu instalację na dalsze prowadzenie uproszczonego monitorowania, pod warunkiem że prowadzący instalację wykaże w sposób wymagany przez właściwy organ, że w ciągu ostatnich pięciu okresów sprawozdawczych nie przekroczono wartości progowej, o której mowa w ust. 2, oraz że nie zostanie ona przekroczona ponownie w kolejnym okresie sprawozdawczym i dalszych okresach.		
Art. 16 ust. 1	*Artykuł 16* **Wdrażanie i rejestracja zmian** 1. Przed otrzymaniem zatwierdzenia lub informacji zgodnie z art. 15 ust. 2 prowadzący	**T**	Art. 1 pkt 23 lit. a a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) datę, od której ma zastosowanie plan monitorowania wielkości emisji, nie wcześniejszą niż data złożenia wniosku o wydanie zezwolenia, a w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, datę ustaloną na podstawie okoliczności, o których mowa w tym przepisie.”

	instalację lub operator statku powietrznego może prowadzić monitorowanie i raportowanie, stosując zmodyfikowany plan monitorowania, jeśli może w sposób uzasadniony założyć, że proponowane zmiany nie są istotne lub monitorowanie prowadzone zgodnie z pierwotnym planem monitorowania skutkowałoby pozyskaniem niekompletnych danych dotyczących emisji. W przypadku wątpliwości prowadzący instalację lub operator statku powietrznego prowadzi wszystkie działania w zakresie monitorowania i raportowania, a także dokumentację przejściową, równolegle, zgodnie zarówno ze zmodyfikowanym, jak i z pierwotnym planem monitorowania. […]		
Art. 15 ust. 3 i 4	*Artykuł 15* **Zatwierdzanie zmian planu monitorowania** […]	**T**	Art. 1 pkt 24, 40 i 41 24) w art. 55: a) w ust. 1: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) zmiany w instalacji skutkującej zmianą charakteru lub sposobu funkcjonowania instalacji;”, - pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) zaistnienia zdarzenia powodującego konieczność zmiany planu monitorowania wielkości emisji, jeżeli zmiana ta ma charakter

	3. Istotne zmiany w planie monitorowania instalacji obejmują: a) zmiany kategorii instalacji, jeśli zmiany te wymagają zmiany metodyki monitorowania lub prowadzą do zmiany mającego zastosowanie poziomu istotności zgodnie z art. 23 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067; b) niezależnie od przepisów art. 47 ust. 8 zmiany dotyczące statusu instalacji jako „instalacji o niskim poziomie emisji"; c) zmiany źródeł emisji; d) zastąpienie metodyki wyznaczania wielkości emisji opartej na obliczeniach metodyką opartą na pomiarach lub odwrotnie, albo zastąpienie metodyki rezerwowej metodyką opartą na poziomach dokładności lub odwrotnie; e) zmianę stosowanego poziomu dokładności;		zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.", […] 40) w art. 76 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Jeżeli zmiana planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych lub planu monitorowania tonokilometrów ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, operator statku powietrznego składa do ministra właściwego do spraw klimatu wniosek o zatwierdzenie tej zmiany, przy czym przepisy art. 75 stosuje się odpowiednio."; 41) w art. 77 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) zmianę planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych i planu monitorowania tonokilometrów - jeżeli zmiana ta ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066."

	f) wprowadzenie nowych strumieni materiałów wsadowych; g) zmianę kategoryzacji strumieni materiałów wsadowych – między kategoriami strumieni materiałów wsadowych głównych, pomniejszych lub *de minimis*, w przypadku gdy taka zmiana wymaga zmiany metodyki monitorowania; h) zmianę domyślnej wartości współczynnika obliczeniowego, jeśli wartość ma być określona w planie monitorowania; i) wprowadzenie nowych metod lub zmian w istniejących metodach dotyczących pobierania próbek, analizy lub kalibracji, jeśli ma to bezpośredni wpływ na dokładność danych dotyczących emisji; j) wdrożenie lub przyjęcie metodyki określania ilościowego w odniesieniu do emisji z wycieku w składowiskach.		

	4. Istotne zmiany w planach monitorowania operatora statku powietrznego obejmują: a) w odniesieniu do planu monitorowania emisji: (i) zmianę wartości współczynników emisji określonych w planie monitorowania; (ii) zmianę metod obliczeniowych określonych w załączniku III lub przejście od stosowania metody obliczeniowej do metody szacowania zgodnie z art. 55 ust. 2 lub odwrotnie; (iii) wprowadzenie nowych strumieni materiałów wsadowych; (iv) zmiany w statusie operatora statku powietrznego jako małego podmiotu uczestniczącego w systemie w rozumieniu art. 55		

	ust. 1 lub w odniesieniu do jednego z progów przewidzianych w art. 28a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE; b) w odniesieniu do planu monitorowania w zakresie danych dotyczących tonokilometrów: (i) zmianę między statusem niekomercyjnym a komercyjnym świadczonej usługi transportu lotniczego; (ii) zmianę przedmiotu usługi transportu lotniczego, przy czym przedmiotem mogą być pasażerowie, ładunek lub poczta. […]		
Art. 55 ust. 1-3	*Artykuł 55* **Małe podmioty uczestniczące w systemie**	**T**	Art. 1 pkt 38 i 39 38) art. 74 otrzymuje brzmienie: […]

	1. Operatorzy statków powietrznych obsługujący mniej niż 243 loty w czasie trzech kolejnych czteromiesięcznych okresów oraz operatorzy statków powietrznych obsługujący loty o całkowitych rocznych emisjach wynoszących mniej niż 25 000 ton CO_2 na rok są uznawani za małe podmioty uczestniczące w systemie. 2. Na zasadzie odstępstwa od art. 53 małe podmioty uczestniczące w systemie mogą szacować zużycie paliwa przy pomocy narzędzi wprowadzonych przez Eurocontrol lub inną odpowiednią organizację, które są w stanie przetwarzać wszystkie istotne informacje dotyczące ruchu lotniczego, a także unikać niedoszacowania wielkości emisji. Właściwe narzędzia mogą być wykorzystywane wyłącznie po zatwierdzeniu ich przez Komisję z uwzględnieniem zastosowania współczynników korygujących w celu wyrównania wszelkich nieścisłości w metodach modelowania. 3. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 mały podmiot uczestniczący w systemie, który chce użyć dowolnego z narzędzi, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, może przedstawić		2. Operator statku powietrznego spełniający warunki określone w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza plan monitorowania w zakresie emisji z operacji lotniczych w sposób uproszczony określony w art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia, bez zachowania wymogu przedkładania dokumentów uzupełniających, o których mowa w art. 12 tego rozporządzenia, zwany dalej „uproszczonym planem monitorowania emisji z operacji lotniczych”. […] 39) w art. 75: a) w ust. 3: […] - w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) dokumenty potwierdzające, że operator statku powietrznego spełnia przesłanki, o których mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;”, […]

	w planie monitorowania emisji tylko następujące informacje: a) informacje wymagane na mocy załącznika I sekcja 2 pkt 1; b) dowody potwierdzające zgodność z wartościami progowymi dotyczącymi małych podmiotów uczestniczących w systemie określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu; c) nazwy lub odniesienia do narzędzia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu i które będzie używane do szacowania zużycia paliwa. Mały podmiot uczestniczący w systemie jest zwolniony z wymogu przedkładania dokumentów uzupełniających, o których mowa w art. 12 ust. 1 akapit trzeci. […]		
Art. 52 ust. 2	*Artykuł 52* **Przedkładanie planów monitorowania**	**T**	Art. 1 pkt 38 38) art. 74 otrzymuje brzmienie: […] 3. W przypadku ubiegania się przez operatora statku powietrznego, o którym mowa w ust. 1 i 2, o przydział uprawnień do emisji, operator statku powietrznego sporządza również plan monitorowania odnoszący się do monitorowania i raportowania w zakresie danych

	[…] 2. Jeśli operator statku powietrznego zamierza ubiegać się o nieodpłatne przyznanie uprawnień do emisji zgodnie z art. 3e lub 3f dyrektywy 2003/87/WE, przedkłada również plan monitorowania odnoszący się do monitorowania i raportowania w zakresie danych dotyczących tonokilometrów. Taki plan monitorowania przedkłada się co najmniej cztery miesiące przed rozpoczęciem jednego z następujących okresów: a) monitorowanego roku, o którym mowa w art. 3e ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, w przypadku wniosków zgodnych ze wspomnianym artykułem; b) drugiego roku kalendarzowego okresu, o których mowa w art. 3c ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE, w przypadku wniosków zgodnych z art. 3f wspomnianej dyrektywy.		dotyczących tonokilometrów, o którym mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „planem monitorowania tonokilometrów.” […]
Art. 74	*Artykuł 74*	**N**	Art. 1 pkt 42 42) art. 78 otrzymuje brzmienie: […]

	Formaty elektronicznej wymiany danych 1. Państwa członkowskie mogą wymagać od prowadzącego instalację i operatora statku powietrznego stosowania formularzy elektronicznych lub określonych formatów plików do celów przedkładania planów monitorowania i zmian w planach monitorowania, a także przedkładania rocznych raportów na temat wielkości emisji, raportów dotyczących tonokilometrów, sprawozdań z weryfikacji i raportów dotyczących udoskonaleń. Takie formularze lub specyfikacje formatu plików określone przez państwa członkowskie zawierają co najmniej informacje wskazane w formularzach elektronicznych lub specyfikacjach formatu plików publikowanych przez Komisję.		3. Plany monitorowania wielkości emisji, zmiany tych planów, dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, oraz plany poboru próbek sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza dostępnego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską. […]
Art. 69	*Artykuł 69* **Raportowanie w zakresie udoskonaleń w metodyce monitorowania** 1. Każdy prowadzący instalację lub operator statku powietrznego regularnie sprawdza, czy	**T**	Art. 1 pkt 43 43) w art. 79 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) raport w zakresie udoskonaleń w metodyce monitorowania, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 69 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066,

	stosowana metodyka monitorowania może zostać udoskonalona. Prowadzący instalację przedstawia do zatwierdzenia właściwemu organowi raport zawierający informacje, o których mowa w ust. 2 lub 3, stosownie do sytuacji, w następujących terminach: (a) w przypadku instalacji kategorii A, do dnia 30 czerwca co cztery lata; (b) w przypadku instalacji kategorii B, do dnia 30 czerwca co dwa lata; (c) w przypadku instalacji kategorii C, do dnia 30 czerwca każdego roku. Właściwy organ może jednak określić alternatywny termin składania raportu, nie późniejszy jednak niż dzień 30 września tego samego roku. Na zasadzie odstępstwa od akapitów drugiego i trzeciego oraz nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, właściwy organ może zatwierdzić, wraz z planem monitorowania lub raportem dotyczącym udoskonaleń, przedłużenie terminu mającego zastosowanie zgodnie z akapitem drugim, jeżeli prowadzący instalację dostarczy w sposób wymagany przez właściwy organ dowody na przedłożenie planu		2) raport w zakresie udoskonaleń w metodyce monitorowania, o którym mowa w art. 69 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066”

	monitorowania zgodnie z art. 12 lub – po powiadomieniu o aktualizacjach – zgodnie z art. 15, lub – po przedłożeniu raportu dotyczącego udoskonaleń – zgodnie z niniejszym artykułem, że powody, dla których koszty uznaje się za nieracjonalne, lub środki na rzecz poprawy za technicznie niewykonalne, będą występować przez dłuższy okres. Przedłużenie to uwzględnia liczbę lat, za które prowadzący instalację dostarcza dowody. Całkowity okres między raportami dotyczącymi udoskonaleń nie przekracza trzech lat w przypadku instalacji kategorii C, czterech lat w przypadku instalacji kategorii B lub pięciu lat w przypadku instalacji kategorii A. 2. Jeśli prowadzący instalację nie stosuje co najmniej poziomów dokładności wymaganych na mocy art. 26 ust. 1 akapit pierwszy w odniesieniu do głównych i pomniejszych strumieni materiałów wsadowych oraz na mocy art. 41 w odniesieniu do źródeł emisji, przedstawia on uzasadnienie, w którym wykazuje, że stosowanie wymaganych poziomów dokładności nie byłoby technicznie wykonalne lub prowadziłoby do nieracjonalnych kosztów. W przypadku stwierdzenia jednak, że zastosowanie środków niezbędnych do		

	osiągnięcia takich poziomów dokładności stało się technicznie wykonalne i nie prowadzi już do nieracjonalnych kosztów, prowadzący instalację powiadamia właściwy organ o odpowiednich zmianach planu monitorowania zgodnie z art. 15 oraz przedkłada propozycje dotyczące wdrożenia odnośnych środków i harmonogram ich wdrożenia. 3. Jeśli prowadzący instalację stosuje rezerwową metodykę monitorowania, o której mowa w art. 22, wówczas przedstawia: uzasadnienie, dlaczego zastosowanie co najmniej poziomu dokładności 1 w odniesieniu do jednego głównego lub pomniejszego strumienia materiałów wsadowych lub większej liczby takich strumieni nie jest technicznie wykonalne bądź prowadziłoby do nieracjonalnych kosztów. W przypadku stwierdzenia jednak, że zastosowanie środków niezbędnych do osiągnięcia co najmniej poziomu dokładności 1 dla takich źródeł materiałów wsadowych stało się technicznie wykonalne i nie prowadzi już do nieracjonalnych kosztów, prowadzący instalację powiadamia właściwy organ o odpowiednich zmianach planu monitorowania zgodnie z art. 15 oraz przedkłada propozycje dotyczące		

	wdrożenia odnośnych środków i harmonogram ich wdrożenia. 4. Jeśli w sprawozdaniu z weryfikacji sporządzonym zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067 przedstawiono przypadki nieuregulowanej niezgodności z wymogami lub zalecenia dotyczące udoskonaleń, zgodnie z art. 27, 29 i 30 wspomnianego rozporządzenia wykonawczego, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego przedkłada raport do zatwierdzenia właściwemu organowi do dnia 30 czerwca roku, w którym weryfikator sporządził sprawozdanie z weryfikacji. W takim raporcie opisuje się, w jaki sposób i kiedy prowadzący instalację lub operator statku powietrznego naprawił lub planuje naprawić niezgodności zidentyfikowane przez weryfikatora oraz wdrożył lub zamierza wdrożyć zalecane udoskonalenia. Właściwy organ może określić alternatywny termin składania raportu, o którym mowa w niniejszym ustępie, nie późniejszy jednak niż dzień 30 września tego samego roku. W stosownych przypadkach taki raport można połączyć z raportem, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.		

	Jeśli zalecane udoskonalenia nie doprowadziłyby do udoskonalenia metodyki monitorowania, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego przedstawia odpowiednie uzasadnienie. Jeśli zalecane udoskonalenia prowadziłyby do nieracjonalnych kosztów, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego przedstawia dowody potwierdzające nieracjonalny charakter takich kosztów. 5. Ustęp 4 niniejszego artykułu nie ma zastosowania w przypadku, gdy prowadzący instalację lub operator statku powietrznego skorygował już wszystkie niezgodności i wdrożył zalecenia dotyczące udoskonaleń oraz przedłożył związane z nimi zmiany planu monitorowania do zatwierdzenia przez właściwy organ zgodnie z art. 15 niniejszego rozporządzenia przed terminem ustalonym zgodnie z ust. 4.		
Art. 77	1. Rozporządzenie (UE) nr 601/2012 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego	**T**	Art. 17 i art. 18 **Art. 17**. 1. W terminie 4 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu prowadzący instalację, w tym prowadzący

	rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XI. 2. Przepisy rozporządzenia (UE) nr 601/2012 mają w dalszym ciągu zastosowanie do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji mających miejsce przed dniem 1 stycznia 2021 r. oraz, w stosownych przypadkach, do danych dotyczących działalności prowadzonej przed tym terminem.		instalację o niskim poziomie emisji, w stosunku do której zatwierdzono plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 30, z późn. zm.), składa do organu właściwego do wydania decyzji zezwalającej na emisję gazów cieplarnianych z instalacji wniosek o zmianę tej decyzji i przedkłada do zatwierdzenia plan monitorowania wielkości emisji i plan poboru próbek, opracowane zgodnie z wymaganiami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1, z późn. zm.). 2. Plan poboru próbek, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację, w tym prowadzący instalację o niskim poziomie emisji, dołącza do wniosku, o którym mowa w tym przepisie, jeżeli taki obowiązek wynika z przepisów rozporządzenia wykonawczego

			Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012. 3. Organ właściwy do wydania decyzji zezwalającej na emisję gazów cieplarnianych z instalacji, zatwierdza w tej decyzji plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek, o których mowa w ust. 1, z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r. 4. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1: 1) wniosek ten podlega rozpatrzeniu zgodnie z ust. 1-3; 2) została wydana ostateczna decyzja zatwierdzająca plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek, w której nie został zatwierdzony plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r., decyzja ta podlega w tym zakresie zmianie z urzędu. 5. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 4, stosuje się przepisy art. 52, art.53 oraz art. 54 ust. 2-6 ustawy zmienianej w art. 1, z tym że Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami wydaje opinię, o której mowa w art. 54. ust. 4 ustawy zmienianej w

			art. 1, w terminie 60 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1 albo 4. **Art. 18**. 1. W terminie 4 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu operator statku powietrznego, w stosunku do którego zatwierdzono plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady składa do ministra właściwego do spraw klimatu wniosek o zatwierdzenie odpowiednio planu monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, zgodnie z wymaganiami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012. 2. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza w drodze decyzji plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub

			uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych, z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r. 3. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu został złożony wniosek, o którym mowa, o którym mowa w ust. 1: 1) wniosek ten podlega rozpatrzeniu zgodnie z ust. 1 i 2; 2) została wydana ostateczna decyzja zatwierdzająca plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych , w której nie został zatwierdzony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych z mocą od dnia od dnia 1 stycznia 2021 r., decyzja ta podlega w tym zakresie zmianie z urzędu. 4. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 3, stosuje się przepisy art. 77 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	**rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10)**

Jedn. red. rozp.	Treść przepisu UE	Konieczność wdro żenia (T/N)	Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi rozp. oraz uwagi i wyjaśnienia
Art. 7	*Artykuł 7* Bez uszczerbku dla przeglądu dyrektywy 2003/87/WE przez Parlament Europejski i Radę, państwa członkowskie przekazują do sekretariatu Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego odpowiednie dane dotyczące emisji, które zostały zgłoszone zgodnie z art. 14 dyrektywy 2003/87/WE oraz zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Przed przekazaniem tych danych właściwe organy przeprowadzają kontrole rzędu wielkości danych, które mają być przekazane. Jednocześnie państwa członkowskie przekazują Komisji te dane dotyczące emisji. Do celów przekazywania danych dotyczących emisji zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego artykułu stosuje się współczynnik emisji określony w tomie IV załącznika 16 do konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym podpisanej w dniu 7 grudnia 1944 r. (konwencja chicagowska) dla paliwa typu nafty do silników odrzutowych (Jet A1 lub Jet A).	**T**	Art. 1 pkt 4 lit. a a) w pkt 1: […] – w lit. e dodaje się przecinek i dodaje się lit. f w brzmieniu: „f) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10), zwanym dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1603”
Art. 1, art. 2 i art. 3 ust. 1	*Artykuł 1* 1. Obowiązki sprawozdawcze, o których mowa w art. 2, mają zastosowanie wyłącznie do	**T**	Art. 1 pkt 51 i 56 oraz art. 16 51) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu: „Art. 95a. Do operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lub w art. 2 ust. 2 rozporządzenia

	operatorów statków powietrznych spełniających wszystkie poniższe warunki: a) posiadają certyfikat przewoźnika lotniczego wydany przez państwo członkowskie lub są zarejestrowani w państwie członkowskim, w tym w regionach najbardziej oddalonych, terytoriach zależnych i terytoriach należących do tego państwa członkowskiego; b) ich roczne emisje CO_2 przekraczają 10 000 ton przy użytkowaniu samolotów o maksymalnej certyfikowanej masie startowej większej niż 5 700 kg, odbywających loty między lotniskami znajdującymi się w różnych państwach Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) lub loty, o których mowa w art. 2 ust. 1, od dnia 1 stycznia 2019 r. 2. Do celów ust. 1 lit. b) nie uwzględnia się emisji z następujących rodzajów lotów: a) loty państwowe; b) loty z pomocą humanitarną; c) loty medyczne; d) loty wojskowe;		delegowanego Komisji (UE) 2019/1603, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia, stosuje się odpowiednio przepisy art. 74 – 77, art. 79, art. 80 ust. 1 i 3, art. 82 – 84, art. 86 – 90, art. 94 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 95.”;

	e) loty przeciwpożarowe. *Artykuł 2* 1. Operatorzy statków powietrznych zgłaszają emisje z następujących lotów: a) loty między lotniskami znajdującymi się w państwach członkowskich a lotniskami znajdującymi się w państwach trzecich; b) loty między lotniskami znajdującymi się w państwach członkowskich a lotniskami znajdującymi się w regionach najbardziej oddalonych, na terytoriach zależnych lub terytoriach innych państw członkowskich; c) loty między lotniskami znajdującymi się w regionach najbardziej oddalonych, na terytoriach zależnych lub terytoriach państw członkowskich a lotniskami znajdującymi się w państwach trzecich lub na terytoriach zależnych lub terytoriach innych państw członkowskich; 2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie również w odniesieniu do operatorów wykonujących zarobkowe przewozy lotnicze obsługujących mniej niż 243 loty w każdym z kolejnych trzech czteromiesięcznych okresów, które rozpoczynają się lub kończą na lotnisku		

	znajdującym się na terytorium państwa członkowskiego. 3. Operatorom statków powietrznych zaleca się również weryfikację i zgłaszanie swoich emisji pochodzących z lotów między lotniskami znajdującymi się w dwóch różnych państwach trzecich. 4. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się w odniesieniu do emisji pochodzących z dowolnego rodzaju lotu, z wyjątkiem rodzajów lotów, o których mowa w art. 1 ust. 2, w tym: a) lotów w celach szkoleniowych lub poszukiwawczych i ratowniczych; b) lotów podlegających przepisom wykonywania lotu z widocznością; c) lotów na potrzeby badań i testów naukowych; d) lotów podlegających obowiązkowi świadczenia usługi publicznej. *Artykuł 3* 1. Do celów zgłaszania swoich emisji zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia, operatorzy statków powietrznych podlegają takim samym wymogom, jak wymogi określone w art. 14 dyrektywy 2003/87/WE i w rozporządzeniu		**Art. 16.** 1. Złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez operatora statku powietrznego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu

	(UE) nr 601/2012. Od dnia 1 stycznia 2021 r. podlegają oni takim samym wymogom, jak wymogi określone w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/2066. […]		do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia: 1) plan monitorowania emisji z operacji lotniczych, uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub plan monitorowania tonokilometrów i zmiany do tych planów, 2) raport na temat wielkości emisji i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu - uznaje się za złożone zgodnie z art. 95a ustawy zmienianej w art. 1. 2. Decyzje zatwierdzające plany, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i zmiany do tych planów, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc. 3. Operator statku powietrznego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego

			rozporządzenia, który nie złożył planu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub raportu i sprawozdania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, składa: 1) plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych – w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy; 2) raport na temat wielkości emisji i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu za rok 2019 i 2020 - w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja zatwierdzająca plan, o którym mowa w pkt 1, stała się ostateczna. 56) w art. 141 po ust. 1a dodaje się ust. 1b-1d w brzmieniu: […] „1d. Przepisu ust. 1a w zakresie wyłączenia obowiązku raportowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 86, nie stosuje się do operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lub w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację

			Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10), w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia.”.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

Lp.	Jedn. Red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
		Art. 1 W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2021 r. poz. 332) wprowadza się następujące zmiany:	
1	Art. 1 pkt 3 lit. c – art. 3 pkt 13 otrzymuje brzmienie	„13) operacji lotniczej - rozumie się przez to lot statku powietrznego, który rozpoczyna się lub kończy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;”	Zmiana definicji operacji lotniczej ma na celu realizację postanowień umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych
2	Art. 1 pkt 3 lit. f – w art. 3 pkt 22 otrzymuje brzmienie	„22) uprawnieniu do emisji - rozumie się przez to uprawnienie do wprowadzania do powietrza ekwiwalentu, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, dwutlenku węgla (CO2) utworzone w ramach: a) systemu lub b) systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Konfederacji Szwajcarskiej – które służy do rozliczenia wielkości emisji w ramach każdego z tych systemów i którym można rozporządzać na zasadach określonych w ustawie;”	Zmiana definicji uprawnienia do emisji ma na celu realizację postanowień umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, tak aby w ustawie były uwzględnione uprawnienia do emisji utworzone w obu systemach

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

3	Art. 1 pkt 12 – w art. 26c dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu	„2. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji zawiera braki lub uchybienia, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do ich usunięcia w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.”;	Zmiana o charakterze doprecyzowującym uzupełnienie normy o konsekwencje niedotrzymania wymagań formalnych wniosku o przydział uprawnień.
4	Art. 1 pkt 14 – w art. 26f po ust. 11 dodaje się ust. 11a i 11b w brzmieniu	„11a. Decyzja zatwierdzająca plan metodyki monitorowania zawiera: 1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację oraz oznaczenie jego adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby; 2) adres zakładu, na terenie którego jest położona instalacja; 3) rodzaj działania prowadzonego w instalacji; 4) wskazanie zatwierdzonej wersji planu metodyki monitorowania zgodnie z pkt 1 lit. b załącznika VI do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i datę rozpoczęcia stosowania zatwierdzanego planu. 11b. Plan metodyki monitorowania stanowi załącznik do decyzji zatwierdzającej ten plan.	Uzupełnienie przepisu określenie wymagań formalnych treści decyzji zatwierdzającej plan metodyki monitorowania. Potrzeba standaryzacji treści decyzji związana jest z dużą rozbieżnością praktyki organów w tym zakresie.
5	Art. 1 pkt 15 lit. a i b - w art. 26g ust. 4 otrzymuje nowe brzmienie i dodaje się ust. 5	„4. Zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania następuje w drodze zmiany decyzji, o której mowa w art. 26f ust. 11 pkt 1. Przepisy art. 26f ust. 2 i 4-12 stosuje się odpowiednio. 5. Organ właściwy do wydania zezwolenia może, na wniosek prowadzącego instalację lub z urzędu za jego zgodą, wydać nową decyzję zatwierdzającą plan metodyki monitorowania w celu ujednolicenia tekstu obowiązującego planu, z uwzględnieniem wszystkich zmian wprowadzonych do tego planu od dnia jego zatwierdzenia.”;	Zmiana doprecyzowująca. Organy sygnalizują wątpliwości co do dopuszczalności dokonywania zmian w treści decyzji zatwierdzającej plan. Z uwagi na ciągłość regulacyjna planów metodyki monitorowania należy dopuścić możliwość dokonywania zmiany decyzji zatwierdzających plany.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

6	Art. 1 pkt 19 lit. a – w art. 49: a) po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu Art. 1 pkt 19 lit. b – w art. 49: b) w ust. 6 pkt 10 otrzymuje brzmienie	2d. Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji przekazuje się na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu w wysokości: 1) 4 000 000 zł w roku 2021; 2) 6 000 000 zł w roku 2022; 3) 8 000 000 zł rocznie w latach 2023 - 2030.", „10) pokrywanie wydatków administracyjnych związanych z administrowaniem systemem przez Krajowy ośrodek oraz wydatków administracyjnych związanych z wykonywaniem zadań Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego, o którym mowa w art. 50e ust. 1."	Zmiana dotycząca przeznaczenia części środków finansowych z aukcji uprawnień do emisji na koszty wykonywania zadań Operatora Funduszu oraz możliwości zaliczenia tych kosztów w poczet celów klimatycznych, o których mowa w art. 49 ushe
7	Art. 1 pkt 25 lit. c– w art. 56 w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie	„Przepisy ust. 3 oraz art. 54 ust. 2-6 stosuje się odpowiednio."	Zmiana doprecyzowująca brak odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów art. 54 w procedurze zmiany zezwolenia
8	Art. 1 pkt 26 – art. 57 otrzymuje brzmienie	„Art. 57. W przypadku zmiany, cofnięcia albo wygaśnięcia pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje analizy zezwolenia i jeżeli w wyniku dokonanych ustaleń stwierdzi ustanie przesłanek uczestnictwa instalacji w systemie, wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie wygaśnięcia."	Zmiana o charakterze porządkowym, polegająca na rozdzieleniu przesłanek uzasadniających zmianę i stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia w związku ze zmianami dokonywanymi w obrębie pozwoleń

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

			sektorowych wydawanych na gruncie Poś.
9	Art. 1 pkt 27 lit. a – w art. 58 ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu	„W dniu, w którym zezwolenie stało się bezprzedmiotowe, wygasa decyzja, o której mowa w art. 26f ust. 11 pkt 1.”	Przepis o charakterze porządkowym, który zapewnia, że po wygaśnięciu zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych nie pozostaną w mocy bezprzedmiotowe już decyzje zatwierdzające plan metodyki monitorowania
10	Art. 1 pkt 47 – w art. 92 dodaje się ust. 8 w brzmieniu	„8. Operator statku powietrznego dokonuje umorzenia uprawnień do emisji na poczet emisji z operacji lotniczych rozpoczynających się na terytoriom Konfederacji Szwajcarskiej przed dokonaniem umorzenia uprawnień do emisji na poczet emisji z pozostałych operacji lotniczych - z zachowaniem zasady wskazanej w ust. 7.”	Kolejność umarzania uprawnień do emisji ma na celu prawidłowe wykonanie postanowień umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

11	Art. 1 pkt 50 – w art. 95 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie	„1. Minister właściwy do spraw klimatu sporządza wykaz operatorów statków powietrznych, którzy nie posiadają zatwierdzonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, zgodnego z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066. 2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, organom Inspekcji oraz Krajowemu ośrodkowi w terminie do dnia 15 kwietnia każdego roku.”;	Propozycja przenosi obowiązek przekazywania organom Inspekcji wykazów operatorów statków powietrznych, którzy nie posiadają zatwierdzonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych z Krajowego ośrodka na ministra właściwego do spraw klimatu oraz wydłuża termin jego realizacji do dnia 15 kwietnia każdego roku. Krajowy ośrodek, w przeciwieństwie do ministra właściwego do spraw klimatu, nie dysponuje pełnymi informacjami o operatorach, którzy nie posiadają zatwierdzanego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, dlatego przewidziano, że minister będzie tworzył taką listę. Lista operatorów statków powietrznych przypisanych poszczególnym administrującym państwom członkowskim

			tworzona przez Komisję Europejską sporządzana jest na przełomie stycznia i lutego, więc konieczne jest wydłużenie terminu sporządzenia wykazu, żeby jego podstawą były aktualne dane o operatorach przypisanych do Polski jako państwa administrującego.
12	Art. 1 pkt 56 – zmiany w art. 141	„1b. Przepisów ust. 1a nie stosuje się do lotów statków powietrznych rozpoczynających się lub kończących się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumieniu o Wolnych Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej wykonywanych do i z lotnisk znajdujących się na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. 1c. Przepisów rozdziału 12 w zakresie raportowania wielkości emisji, o których mowa w art. 86, oraz rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92, nie stosuje się do lotów statków powietrznych rozpoczynających się lub kończących się na lotniskach znajdujących na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej wykonywanych do lub z lotnisk znajdujących się na terytorium innych państw spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub lotnisk znajdujących się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. […]	Zmiany w przepisach o derogacji mają na celu dostosowanie ustawy o systemie handlu do celów umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, tak aby w ustawie były uwzględnione uprawnienia do emisji utworzone w obu systemach oraz zmian w dyrektywie 2003/87/WE dokonanych w drodze decyzji Komisji (UE) zmieniającej dyrektywę 2003/87/we parlamentu europejskiego i rady w odniesieniu do wyłączenia lotów z

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

			Konfederacji Szwajcariskiej z unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji
	Zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.).		
13	Art. 2 pkt 1 – w art. 286 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie	„2) informacji, o której mowa w art. 64b ust. 8 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem zmian tej informacji, lub informacji, o której mowa w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub”	Dostosowanie odesłań w art. 286 ust. 3 POŚ do nowych przepisów uETS dotyczących podstaw wydawania uprawnień
14	Art. 2 pkt 2 lit. b – w art. 400b dodaje się ust. 10 w brzmieniu	„10. Narodowy Fundusz może pełnić rolę podmiotu wdrażającego środki finansowe Unii Europejskiej metodą zarządzania pośredniego, o której mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz. Urz. UE L 193 z 30.07.2018, str. 1), w tym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej , po powierzeniu Narodowemu Funduszowi przez Komisję Europejską zadań związanych z wdrażaniem tych środków.”	Zmiana umożliwiająca pełnienie przez NFOŚiGW funkcji podmiotu wdrażającego środki finansowe Unii Europejskiej metodą zarządzania pośredniego.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

15	Art. 2 pkt 4 – w art. 410e dodaje się ust. 4 w brzmieniu	„4. Za zgodą ministra właściwego do spraw klimatu, Narodowy Fundusz może pełnić funkcję wykonawczą, zarządzającą lub wspomagającą przy międzynarodowej organizacji, instytucji, programie lub funduszu, zapewniających funkcjonowanie mechanizmów finansowych służących realizacji celów Konwencji Klimatycznej, w tym funkcję podmiotu akredytowanego przy Zielonym Funduszu Klimatycznym.”.	Zmiana umożliwiająca pełnienie przez NFOŚiGW funkcji wykonawczej, zarządzającej lub wspomagającej przy międzynarodowej organizacji, instytucji, programie lub funduszu, zapewniających funkcjonowanie mechanizmów finansowych służących realizacji celów Konwencji Klimatycznej.
	Zmiany w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1447, z późn. zm.)		
16	Art. 3 pkt 2 lit. b – w art. 3 ust. 3 uchyla się pkt 4	w ust. 3 uchyla się pkt 4	Zmiana porządkowa. Uchylany przepis związany był z projektem ustawy dotyczącej systemu bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki i tlenków azotu dla dużych źródeł spalania. Wobec nie uchwalenia ww. ustawy, art. 3 ust. 3 pkt 4

			pozbawiony jest normatywnego znaczenia.
17	Art. 3 pkt 3 – w art. 5 uchyla się ust. 5	w art. 5 uchyla się ust. 5	Uchylenie przepisu zawierającego odesłanie do nieistniejącej już ustawy oraz powielającego normę wynikającą z obecnego brzmienia ustawy o instytutach badawczych
18	Art. 3 pkt 5 – art. 6a otrzymuje brzmienie	„Art. 6a. Informacje jednostkowe zawarte w: 1) raporcie, o którym mowa w art. 7 ust. 1, 2) raporcie, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, oraz w sprawozdaniu z weryfikacji tego raportu, 3) raporcie, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), oraz w sprawozdaniu z weryfikacji tego raportu, 4) zestawieniach informacji i raportach, o których mowa w art. 3 ust. 3-5 - nie są informacjami publicznymi w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej;”;	Zmiana jest konsekwencją wprowadzonego mechanizmu wprowadzania przez prowadzących instalacje raportów o poziomie działalności do Krajowej bazy

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

19	Art. 3 pkt 6 lit. a – w art. 7 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu	„1b. Podmiot korzystający ze środowiska prowadzący działania ratownicze nie wprowadza do raportu, o którym mowa w ust. 1, informacji dotyczących podjętych działań ratowniczych.”	Przepis ma na celu zwolnienie z opłat za korzystanie ze środowiska za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza powstałe w trakcie prowadzenia działań ratowniczych
20	Art. 3 pkt 6 lit. b – po ust. 2c dodaje się ust. 2d i 2e w brzmieniu	„2d. W okresie, o którym mowa w ust. 2c, podmiot korzystający ze środowiska ma bezpośredni dostęp do informacji zawartych w raporcie. Dostęp do informacji jest realizowany w trybie bezpośredniego połączenia z systemem Krajowej bazy. 2e. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2c, informacje i dane wprowadzone w raporcie, o którym mowa w ust. 1, przez podmiot korzystający ze środowiska, są udostępniane temu podmiotowi na jego pisemny wniosek skierowany do Krajowego ośrodka. We wniosku wskazuje się raport, którego wniosek dotyczy oraz zakres potrzebnych informacji i danych."	Konieczność ograniczenia obowiązku dostępu do danych w Krajowej bazie do 5 lat wynika ze starzenia się technologii, w których wytworzone były aplikacje umożliwiające zbieranie danych dla poszczególnych lat. Utrzymanie poszczególnych bibliotek programistycznych, aktualizacja starzejących się środowisk powoduje czasochłonny i kosztotwórczy nakład pracy programistów oraz administratorów systemów.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

21	Art. 3 pkt 7 – zmiany w art. 7a	a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Informacje i dane zawarte w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1, udostępnia się: 1) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska; 2) wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na miejsce korzystania ze środowiska; 3) marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce korzystania ze środowiska przez podmioty korzystające ze środowiska lub marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce rejestracji podmiotu w zakresie informacji dotyczących eksploatacji urządzeń ."; b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W okresie, o którym mowa w art. 7 ust. 2c, informacje i dane zawarte w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1, udostępnia się organom, o których mowa w ust. 1, w trybie bezpośredniego połączenia z systemem Krajowej bazy, po zalogowaniu się do konta w Krajowej bazie, za pomocą identyfikatora i hasła dostępu. "; c) ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie: „2. Identyfikator i hasło dostępu są nadawane przez Krajowy ośrodek na wniosek organów, o których mowa w ust. 1. 3. Realizacja dostępu, o którym mowa w ust. 1a, następuje z wykorzystaniem bezpiecznej transmisji danych w sposób gwarantujący ich nienaruszalność.”;	Zmiany nadają dostęp do informacji i danych zawartych w raportach składanych przez podmioty korzystające ze środowiska wskazanym organom w celu umożliwienia im weryfikacji prawidłowości naliczonej przez podmiot opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza
22	Art. 3 pkt 8 – w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie	„1. Krajowy ośrodek przeprowadza analizę informacji zawartych w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1, wprowadzonych przez podmiot korzystający ze środowiska do Krajowej bazy.”	Doprecyzowanie art. 8 ust. 1 w celu rozróżnienia raportów z art. 7 ustawy o systemie zarządzania od raportów (o poziomie działalności) z art. 64 ustawy o systemie handlu
23	Art. 3 pkt 9 lit. a – w art. 9 w ust. 1 w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 i 20 w brzmieniu	„19) gospodarki odpadami; 20) gospodarki wodno-ściekowej.”	Zaproponowane zamiany w art. 9 wynikają z potrzeby doprecyzowania zakresu prognoz zmian aktywności zgodnie z obowiązującymi wytycznymi IPCC, tj. dopisanie sektora „Waste”, który obejmuje

			gospodarkę odpadami i ściekami. Dlatego wymagane są prognozy zmian aktywności, które opracowuje Krajowy ośrodek, również dla gospodarki odpadami i dla gospodarki wodno-ściekowej.
24	Art. 3 pkt 9 lit. b – w art. 9	w ust. 1e po wyrazach „prognoz wielkości emisji” dodaje się wyrazy „lub pochłaniania”	Zmiana wynikowa
25	Art. 3 pkt 9 lit. c – w art. 9 w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie	„4) w przypadku braku informacji i danych dla roku odniesienia dopuszcza się wykorzystanie informacji i danych dla roku poprzedzającego rok odniesienia, a – w razie ich braku – najpóźniejszego roku, dla którego dostępne są te informacje i dane - pod warunkiem zamieszczenia w prognozie informacji o roku, którego dotyczą te dane”;	Zmiana ma umożliwić wykorzystanie innych wiarygodnych danych niż dla roku poprzedzającego rok odniesienia, co zapewni możliwość wykorzystania najbardziej wiarygodnych dostępnych danych, w przypadku gdy w okresie opracowywania prognoz zmian aktywności oficjalne dane z roku poprzedzającego rok odniesienia nie będą jeszcze dostępne.
26	Art. 3 pkt 13 lit. a – w art. 16e w ust. 1:	a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) gospodarki złożami kopalin,”, b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu: „7a) środowiska,”	

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

	Przepisy przejściowe i dostosowujące oraz przepis o wejściu w życie ustawy		
27	Art. 4 i art. 5	**Art. 4.** Do uprawnień do emisji na okres rozliczeniowy trwający od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. i postępowań dotyczących tego okresu stosuje się przepisy rozdziału 5 i 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. **Art. 5.** 1. Do uprawnień do emisji dla instalacji nowej w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym na okres rozliczeniowy trwający od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. stosuje się przepisy rozdziału 10 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. 2. Do przekazanej Komisji Europejskiej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wstępnej całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji, o której mowa w art. 70 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy art. 70 ust. 10-12 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.	Regulacja umożliwiająca wydanie uprawnień z rezerwy dla nowych instalacji na III okres rozliczeniowy oraz stosowanie dotychczasowych przepisów do uprawnień do emisji na ten okres rozliczeniowy
28	Art. 8	**Art. 8.** 1. Uprawnienia do emisji wydane na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii w okresie rozliczeniowym trwającym od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. w liczbie większej niż ustalona w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11, albo w art. 73 ust. 10 tej ustawy, podlegają zwrotowi. 2. Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami występuje z wnioskiem o zwrot uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 1, do prowadzącego instalację. Prowadzący instalację zwraca uprawnienia do emisji, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o ich zwrot.	Regulacja przejściowa umożlwiająca dochodzenia zwrotów równowartości uprawnień do emisji wydanych na rachunek instalacji w okresie 2013-2020

		3. Jeżeli prowadzący instalację nie dokona zwrotu w terminie, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o prowadzącym instalację, który nie dopełnił tego obowiązku. 4. Informacja, o której mowa w ust. 3, zawiera: 1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację, adres miejsca zamieszkania albo adres siedziby; 2) liczbę uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 1, które nie zostały zwrócone. 5. Minister właściwy do spraw klimatu wydaje decyzję w sprawie zwrotu równowartości uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 1, określając kwotę podlegającą zwrotowi oraz termin jej uiszczenia. 6. Przy obliczaniu kwoty podlegającej zwrotowi przyjmuje się jednostkową cenę uprawnienia do emisji, która odpowiada średniej cenie uprawnienia do emisji notowanej na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym był realizowany obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym dzień wydania decyzji, w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji. 7. Do kwoty, o której mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72). 8. Kwota, o której mowa w ust. 5, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1427, 1492 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11 i 41). 9. Należności wnoszone w związku z obowiązkiem zwrotu kwoty, o której mowa w ust. 5, stanowią dochód budżetu państwa.	

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

29	Art. 9	**Art. 9**. Do spraw o wydanie i o zmianę decyzji zezwalającej na emisję gazów cieplarnianych z instalacji wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 53-58 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Przepis umożlwiający stosowane nowych regulacji dotyczących zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych wszczętych na podstawie wniosku przed wejściem życie ustawy
30	Art. 10	**Art. 10.** 1. Do wykazów, o których mowa w art. 286 ust. 1 pkt 1 lit b oraz pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2, sporządzanych i przedkładanych za rok 2020 stosuje się przepis art. 286 ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym. 2. Do wykazów, o których mowa w art. 286 ust. 1 pkt 1 lit b oraz pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2 w zakresie wydanych uprawnień do emisji na okres rozliczeniowy trwający od dnia 1 stycznia 2013 r.- do dnia 31 grudnia 2020 r., stosuje się przepis art. 286 ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.	Przepis zapewnia stosowanie dotychczasowych przepisów dla wykazów opłatowych i opłat sprzed 1 stycznia 2021 r., które są oparte na danych zbieranych na podstawie starych przepisów.
31	Art.11	**Art. 11.** Do raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, składanego za rok 2020 przez podmiot korzystający ze środowiska prowadzący działania ratownicze nie stosuje się przepisu art. 7 ust. 1b tej ustawy.	Regulacja dotycząca stosowania zwolnienia w zakresie emisji z działań ratowniczych począwszy od roku 2022

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

32	Art. 15	**Art. 15**. 1. Decyzje zatwierdzające plany metodyki monitorowania, o których mowa w art. 26f ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, lub decyzje dotyczące zmiany tych planów, o których mowa w art. 26g tej ustawy, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc. 2. Do spraw o zatwierdzenie planu metodyki monitorowania lub jego zmiany wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 26f i art. 26g ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Art. 26f ust. 11 zawiera przepisy dotyczące zawartości decyzji zatwierdzającej plan metodyki monitorowania w celu ujednolicenia praktyki organów. Nie ma powodów, aby decyzje wydane w tej sprawie przed dniem wejście w życie ustawy traciły moc. Jeżeli organ będzie dalej prowadził postępowanie, kiedy ustawa wejdzie w życie, będzie stosował przepisy nowe.
33	Art. 20	**Art. 20.** Uprawnienia do emisji utworzone w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Konfederacji Szwajcarskiej, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały umorzone w celu wykonania obowiązku rozliczenia wielkości emisji, zalicza się na poczet rozliczenia emisji, o którym mowa w art. 92 ustawy zmienianej w art. 1.	Przepis sankcjonujący rozliczenie wielkości emisji uprawnieniami CH

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

34	Art. 21	**Art. 21.** Wykaz, o którym mowa w art. 95 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą minister właściwy do spraw klimatu przekazuje po raz pierwszy w roku 2022.	Regulacja mająca na celu nałożenie obowiązku na MK od roku 2022 przekazywania wykazów operatorów statków powietrznych, którzy nie mają zatwierdzonego planu monitorowania
35	Art. 24	**Art. 24.** W latach 2021-2030 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznaczony na finansowanie zadań Krajowego Operatora Funduszu Modernizacyjnego będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 187 600 000 zł, w tym w: 1) 2021 r. - 18 760 000 zł; 2) 2022 r. - 18 760 000 zł; 3) 2023 r. - 18 760 000 zł; 4) 2024 r. - 18 760 000 zł; 5) 2025 r. - 18 760 000 zł; 6) 2026 r. - 18 760 000 zł; 7) 2027 r. - 18 760 000 zł; 8) 2028 r. - 18 760 000 zł;	Przepis zawiera regułę wydatkową

		9) 2029 r. - 18 760 000 zł; 10) 2030 r. - 18 760 000 zł. 2. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3. 3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, obniża się wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.	
36	Art. 25	**Art. 25.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 1 pkt 3 lit. b i f, pkt 19 i 21, pkt 28 i 29, pkt 31 lit. a, b, d oraz e, pkt 32 w zakresie art. 64a ust. 1-5 i 7 oraz art. 64b ust. 1-4 i 6-10, pkt 33-37 i 53, art. 2 pkt 2-5, art. 4, art. 5, art. 13, art. 14, art. 17, art. 18, art. 20 i art. 22-24, które wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia; 2) art. 1 pkt 52, który wchodzi w życie z dniem 1 maja 2021 r.; 3) art. 1 pkt 31 lit. c i pkt 32 w zakresie art. 64a ust. 6 i 8 oraz art. 64b ust. 5 oraz art. 3 pkt 7 lit. a w zakresie art. 7a ust. 1 pkt 3, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.; 4) art. 3 pkt 9, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.	1) Wejście w życie art. 64 ust. 3, art. 64a ust. 4 i 7 oraz art. 64b ust. 5 w dniu 1 stycznia 2022 r. wynika z faktu, że w 2021 r. raporty i inne dokumenty wskazane w tych przepisach nie będą składane za pośrednictwem Krajowej bazy, tylko na formularzu wskazanym w art. 13 ust. 2 projektu. 2) Przepisy o Funduszu Modernizacyjnym wchodzą w życie z dniem następującym od dnia ogłoszenia ustawy, żeby było możliwe podjęcie odpowiednich działań prowadzących do uruchomienia FM jak najszybciej po wejściu w życie ustawy. Ponadto regulacje dotyczące dostosowania przydziału

			uprawnień dla instalacji wchodzą w życie w takim samym terminie w celu umożliwienia wydania jak najszybciej uprawnień do emisji na rachunki w rejestrze Unii. 3) Do dnia 30 kwietnia 2021 r. będzie możliwa wymiana jednostek poświadczonej redukcji emisji lub jednostek redukcji emisji na uprawnienia do emisji dla prowadzących instalacje, którym jednostki ERU i CER z jeszcze poprzedniego okresu rozliczeniowego zostały na rachunkach w rejestrze Unii, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 389/2013. Dlatego przepisy uchylające rozdział 13 mogą wejść w życiu po zakończeniu procesu rozliczenia wielkości emisji (art. 92 uETS). 4) Ze względu na konieczność wykonania prac technicznych związanych z udostępnieniem zasobów Krajowej bazy

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

			dodatkowym użytkownikom przyjęto, że dostęp dla urzędów marszałkowskich ma być zapewniony od 1 stycznia 2022 r. 5) Uchylenie art. 11a USZE następuje dopiero z dniem 1 stycznia 2023 r., w celu umożliwienia przeprowadzenia wszystkich czynności w celu rozliczenia emisji na dotychczasowych zasadach za okres 2013-2020.

Warszawa, /*elektroniczny znacznik czasu*/

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. DPUE.920.712.2021.DK(10)
dot.: RM-0610-23-21 z 01.03.20121 r.

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw,* wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
Pan Michał Kurtyka
Minister Klimatu i Środowiska